

12

Ribič

GLASILO SLOVENSKEGA RIBIŠTVA

LETO 2021
LETNIK LXXX
ISSN 0350-4573

140
140 LET ORGANIZIRANEGA
RIBIŠTVA NA SLOVENSKEM

80
80 LET GLASILA RIBIČ

Srečna 2022!

Ribolov sulca je posebno doživetje. Foto: S. Perrone

LETO SE POSLAVLJA

Kar noče in noče izzveneti ta nadležna korona. Kakorkoli že, vplivala je tudi na nas ribiče, na ribolov in ribiško upravljanje. Pravimo, da bo oslabela spomladi naslednje leto, ko se bomo prekužili in precepili.

Država je nam ribičem prisluhnila vsaj v tistem delu, da bo oz. je obljubila, da bo RD oprostila plačila dela koncesijske dajatve, in je omogočila, da lahko od države podarjeni bon 2021 uporabimo za ribiško rekreacijo. To je spodbudno za ribiče in tiste ribiške družine, ki bodo s takšnimi nakupi pridobili dodatna finančna sredstva, ki jih bodo lahko usmerili v dodatno poribljavanje. Naj zgolj obrobno ob tem opozorim, da ribiči lahko finančno pomagamo lastnim ribiškim družinam tudi tako, da jim namenimo del vsakoletne dohodnine, na kar povečini pozabimo.

V naslednjem letu nas ribiče čaka nekaj strateških izzivov. Tako je usklajevanje Programa upravljanja rib, ki bo za naslednjih dvanajst let krojil usodo in prihodnost ribiškega upravljanja, pa tudi ribolov. Ponovno si bo treba izboriti večletno odločbo za plašenje in odvzem osebkov iz narave velikega kormorana, saj sedanji petletni odločbi poteče veljavnost spomladi 2022. Z vestnim delom v RD, v katerih sta bila dovoljena plašenje in odstrel, ter z dobrim sodelovanjem z lovci, žal ne vsepovsod, smo v tem petletnem obdobju uspeli zavezati pogubno plenjenje tega črnega sovraga. Ob pridobivanju nove odločbe pa bo treba opozoriti tudi na ogroženost določenih ribiških okolišev,

ki doslej niso bili zajeti, in pa na dejstvo, da vedno večjo škodo povzročajo tudi druge ribojede ptice, kot so bela in siva čaplja, raca žagarica in v zadnjem času tudi vidra.

Pa da ne bo prednovoletni uvodnik zgolj suhoparen prikaz stanja in dejstev, kaj nas čaka, naj ponovim vprašanje in apel, ki sem ju zapisal v uvodniku pred enim letom. Kolikokrat ste bili za vodo? Zakaj se na ribolovnem priboru nabira prah? Kakšne izgovore iščete, da niste bili na ribolovu pogosteje? »Ni časa, veliko je bilo dela, ko sem imel čas pa je bilo slabo vreme,« so po navadi najpogostejši izgovori.

Nekje sem prebral misel, da je vsak dan, ki ga ne izkoristimo za dan v naravi ali na ribolovu, izgubljen dan. In to naj bosta moja želja in poslanica za prihodnje leto. Vzemite si čas za tisto, kar imate najraje. Privoščite si ribolov, izživite ribiško strast in videli boste, da bo po lepem ribolovu ostalo dovolj časa tudi za vse druge »neodložljive« obveznosti.

Vsem Vam in Vašim najdražjim želim vse lepo v 2022 ter dober prijem!

Dr. Miroslav Žaberl

RIBIČ

GLASILO SLOVENSKEGA RIBIŠTVA

Ribič je z odločbo Ministrstva za kulturo, št. 61510-42/2014/3, izdano 16. 5. 2014, vpisan v razvid medijev pod zaporedno številko 1880.

ISSN 0350-4573
UDK 632

Izdaja

Ribiška zveza Slovenije,
1001 Ljubljana, p. p. 2974.

Izhaja vsak prvi teden v mesecu, razen številki 1-2 in 7-8, ki so združene.

Uredništvo in uprava:
Tržaška cesta 134
1000 Ljubljana

Telefon:

uredništvo: (01) 256 12 97
tajništvo: (01) 256 12 94
041 738 849

telefaks: (01) 256 12 95
www.ribiska-zveza.si

NASLOVI ELEKTRONSKE POŠTE

RIBIŠKE ZVEZE SLOVENIJE:

Ribiška zveza Slovenije

info.rzs@ribiska-zveza.si

sekretar RZS

sekretar.rzs@ribiska-zveza.si

tajništvo RZS

tajnistvo.rzs@ribiska-zveza.si

računovodstvo RZS

racunovodstvo.rzs@ribiska-zveza.si

uredništvo glasila Ribič

glasiloribic.rzs@ribiska-zveza.si

Transakcijski račun:
02010-0017838266

UREDNIŠTVO:

Odgovorni urednik:

Jure Ušeničnik Schifferstein

UREDNIŠKI ODBOR:

predsednik:

Igor Kloboves

člani:

Egon Dolenc, Drago Ornik,
Boštjan P. Zagožen, Peter Weibl

ČASOPISNI SVET:

člani:

dr. Jože Ocvirk,
dr. Božidar VoljčLektoriranje:
Marjetka Šivic

Na podlagi zakona o davku na dodano vrednost se od glasila obračunava davek na dodano vrednost.

Naklada: 11.000 izvodov

Priprava za tisk in tisk:

Tiskarna SCHWARZ PRINT, d. o. o.

Glasiilo je sofinancirala Fundacija
za financiranje športnih organizacij v RS

Vsebina

UVODNIK

Leto se poslavlja

Dr. Miroslav Žaberl 362

140 let ORGANIZIRANEGA RIBIŠTVA in 80 let GLASILA RIBIČ

Želim si, da bi bila RZS dober servis ribiškimi družinam

Uredništvo 364

RIBIŠTVO

Invazivne tujerodne vrste:

sladkovodni raki (9. del)

Jernej Košir, mag. biol. in ekol. z naravovar. 366

OBZORJA

Ribe oligocenskega zaliva Zasavja

Matija Križnar 369

PREDSTAVITEV RIBIŠKIH DRUŽIN

Ribiška družina Koroška

Uredništvo 371

PREDSTAVLJAMO VAM

Zdravko Robek, strasten zbiralec ribičev in ribiške literature

Uredništvo 373

RIBOLOV

Kruh, vsestranska vaba

Siniša Slavinič 375

Razpis natečaja 35. Odprtega prvenstva Slovenije za najboljšo umetno muho 2022 in 24. Državnega prvenstva Slovenije v vezanju umetnih muh

Luka Hojnik, dr. Miroslav Žaberl 376

REPORTAŽA

Dežela tisočerih jezer in ščuk (1. del)

David Primožič 377

Ribiško obarvan morskoi oddih

Rok Šparovec 381

RIBIŠKI SEJMI

Ribiški sejmi v letu 2022

Borut Jerše 383

RIBIČI PIŠEJO

Nostalgija

Grega Pavlin 383

MEDNARODNA PRVENSTVA

Italija 2021: Svetovno prvenstvo v ribolovu s plovcem

Av gust Prelog 386

IZ RIBIŠKIH DRUŽIN

Ribiči so ribji živelj iz bukovniškega jezera preselili v svoje lovne vode

Jože Žerdin 387

Ribiči so zavihali rokave

Jože Žerdin 388

V Bohinju prvič v sloveniji dogodek EFFA

Helena Vukšinič 388

Laskavi naslov si je prislužil Drago Perkič

Jože Žerdin 389

Tabor mladih ribičev RD Tolmin

Suzana Kobal, Erik Golob 389

DRŽAVNA PRVENSTVA

Zaključek lova rib z umetno muho

Drago Ornik 391

MLADI RIBIČ

Priprave na zimo

Blaž Dominik 393

MUHARSKI KOTIČEK

Muharjenje z mokrimi muhami (1. del)

Vladimir Mikec 394

RIBIČI KUHAJO

Novoletni meni iz sladkovodnih rib

Borut Jerše 396

KAPITALNI ULLOVI

LETNO KAZALO

397 398

V posameznih prispevkih izražena stališča ne predstavljajo nujno tudi stališč uredništva.

Obvestilo dopisnikom Ribiča

Dopisnike prosimo, da svoje prispevke pošiljajo na e-naslov:

glasiloribic.rzs@ribiska-zveza.si.

Prispevke za glasilo Ribič je treba poslati uredništvu trideset (30) dni pred izidom, nujna obvestila pa dvajset (20) dni pred izidom.

Poslanih prispevkov ne vračamo, razen na avtorjevo željo. Izvirnike hranimo 15 dni od objave v glasilu.

Po sklepu predsedstva RZS z dne 18. oktobra 2003 ne honoriramo:

- pisem bralcev,
- kapitalnih ulovov,
- obvestil,
- poročil o delu strokovnih delovnih teles RZS.

Nenaročene prispevke bomo objavljali skladno z razpoložljivim prostorom in njihovo aktualnostjo. Da bi se izognili neobjavam, občasnim dopisnikom svetujemo predhodni posvet z odgovornim urednikom, da bi skladno s programsko zasnovo zagotovili tematsko uravnoteženost vsebine Ribiča.

Uredništvo

INTERVJU Z AKTUALNIM PREDSEDNIKOM RZS, DR. MIROSLAVOM ŽABERLOM

ŽELIM SI, DA BI BILA RZS DOBER SERVIS RIBIŠKIM DRUŽINAM

Dr. Miroslav Žaberl je v času, ko bi z njim morali opraviti intervju, žal zbolel. Bolezen novega koronavirusa ga je doletela, čeprav je cepljen z dvema odmerkoma cepiva. Z aktualnim predsednikom RZS se bomo o perečih ribiških zadevah zato obširneje pogovarjali kmalu, tokrat pa navajamo le delček pogovora, ki smo ga uspeli opraviti na daljavo. V vmesnem času želimo predsedniku hitro in uspešno okrevanje!

Ribiči vas verjetno poznajo kot aktualnega predsednika RZS in predavatelja na višjih oblikah ribiških usposabljanj. Kako bi se opisali sicer?

Sem ribič s srcem. Ko me zaščemi ... Saj veste, kako in kaj, zagrabim ribiško palico in moram za vodo.

Kot predavatelj pa se na višjih oblikah usposabljanja pojavljam zgolj zato, ker imam določene izkušnje z urejanjem pravnega področja ribištva, poleg tega pa tako vzdržujem tudi stik s kandidati.

Kakšni so bili vaši ribiški začetki?

Ribe sem pričel loviti pozno, šele s svojimi dvajsetimi leti. Služboval in stanoval sem v Šentjurju pri Celju, kjer je v bližini prelepo Slivniško jezero. Ker je soproga vedela, da imam veselje do ribolova, mi je za rojstni dan kupila ribiško palico. Še danes mi ne pove, ali ji je kaj žal. Lov krapa in ploščiča, kasneje tudi smuča na jezeru me je ponesel v svet ribolova. Kasneje sem pričel plovčkariti na reki – celjski Savinji, kjer sem se tudi včlanil v RD Celje.

Kateri način ribolova vam je najljubši?

Odkar sem spoznal čar muharjenja, mi je ta tehnika ribolova najljubša. Sam vežem muhe in tudi tekmujem v muharjenju. Muharim na vse vrste rib – klen, mrena in podust so mi še poseben izziv.

Čeprav mi je danes tehnika muharjenja najljubši način ribolova, pa moram poudariti, da so zame vse ribolovne tehnike enakovredne in zanimive. Po navadi se najmanj enkrat na leto preizkusim tudi v morskem ribolovu.

Kako ste se srečali z delom v RZS?

K sodelovanju so me povabili zaradi mojega pravnega znanja, tako da sem dolga leta sodeloval najprej v pravni komisiji, kasneje pa tudi v komisiji za izobraževanje, kjer aktivno sodelujem še vedno.

Kakšni so bili vaši začetki vodenja RZS?

Ko se je poslovil prejšnji predsednik Borut Jerše, ki je dolga leta uspešno vodil zvezo, sem na prigovarjanje kandidiral in bil izvoljen. Takrat si še nisem predstavljal, da prinaša vodenje zveze toliko dela in truda.

Katera je osrednja naloga vašega predsedovanja, ki bi jo izpostavili?

RZS sem želel postaviti kot servis ribiškim družinam. Upam, da mi je to uspelo.

Dr. Miroslav Žaberl je predsednik RZS od leta 2012. Foto: osebni arhiv.

Kateri so pomembni dosežki RZS v času vašega mandata? Kateri so tisti uspehi vašega predsedovanja, na katere ste ponosni?

Stabilno financiranje, pomiritev nesoglasij med posameznimi strujami ter uspešna rešitev nekaterih perečih ribiških problemov, predvsem problema velikega kormorana. Ponosni smo lahko tudi na zelo vzpodbuden odstotek mladih ribičev.

S katerimi težavami se je RZS soočala na področju varovanje narave, voda in vodnega življa?

Nespametni človekovi posegi v vodno okolje, ki so še vedno velik problem.

Kako gledate na trenutne težave in stanje v ribolovu, s katerimi se sooča slovensko sladkovodno ribištvo, kot so segrevanje vodotokov, ribojede ptice in podobno?

Petletna odločba o plašenju in odvzemu osebkov velikega kormorana iz narave poteče naslednje leto, zato že sedaj pričenjamo z napori za pridobitev nove ter morebitno razširitev območij plašenja in odvzema. Vedno večji problem so tudi ostale ribojede ptice, kot so siva in bela čaplja, raca žagarica in v zadnjem času vidra.

Problem segrevanja ozračja je dejanski problem, ki vpli-

Dr. Miroslav Žaberl je muhar, rad tudi potuje. Foto: osebni arhiv.

Velika šarenka v rokah predsednika RZS. Foto: osebni arhiv.

Dr. Miroslav Žaberl z lepim lipanom. Foto: osebni arhiv.

va in bo vplival predvsem na alpske reke in katerega posledic se še premalo zavedamo. Glede na hotenja nekaterih, da bi popolnoma prepovedali vlaganje nedomorodne šarenke, vlagamo napore v to, da prepričamo pristojne, da bodo v takšnem primeru nekatere postrvje vode prazne. Še vedno nismo do konca razrešili problematike mirnih con in prepovedi dodatnega krmljenja zaradi privabljanja rib v določenih ribiških okoljih.

Kaj menite, da je pomembno za nadaljnjo rast ribiške organizacije?

Predvsem, da smo slišani in uslišani. Okrepiti moramo medijske aktivnosti v ribiških okoljih, kjer je veliko medsebojnega prerekanja, pa naj se to prelevi v aktivno reševanje ribiških problemov.

Kaj počnete najraje, kar ni nujno povezano z ribištvo?

Kot večina ribičev imam rad naravo in aktivnosti, povezane z njo, kot so daljši pohodi in sprehodi, kolesarjenje v naravi in gobarjenje. Kot pravni strokovnjak pa sem še vedno aktiven tudi pri proučevanju dopustnosti in pravne urejenosti posegov v človekove pravice.

Uredništvo

RIBIŠKA TRGOVINA ERINOX
Very Carpy Baits
 TEL.: 031 497 724 / 02 522 30 01
 E-MAIL: INFO@VCB.SI

VERY CARPY BAITS

VCB BOILJI IN DODATKI

WESTIN®
 SCANDINAVIA

RADGONSKA CESTA 4, 9252 RADENCI

WWW.VCB.SI

INVAZIVNE TUJERODNE VRSTE: SLADKOVODNI RAKI (9. del)

Na Slovenskem smo v prosti naravi v zadnjih nekaj letih že večkrat odkrili (invazivne) tujerodne vrste sladkovodnih rakov, ki so bile posledica namernega izpusta ali širjenja naturalizirane populacije. Zato je nujno, da je varstvo pred njimi učinkovito. Pa je temu res tako? V zaključnem prispevku bomo obravnavali stanje v Sloveniji.

Učinkovitost varstva pred invazivnimi tujerodnimi vrstami v Republiki Sloveniji je za obdobje od 1. 1. 2016 do 1. 6. 2018 reviziralo Računsko sodišče. Cilj revizije je bil oceniti učinkovitost Ministrstva za okolje in prostor (MOP) ter Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano (MKGP), ki sta pristojni instituciji za področje invazivnih tujerodnih vrst. Poročilo je bilo izdano maja 2019. Ugotavljajo, da »se varstvo pred invazivnimi tujerodnimi vrstami ni izvajalo v takšnem obsegu oziroma tako učinkovito, kot bi se lahko«. Glavni razlog je, da »še niso bile določene pristojnosti in odgovornosti posameznih deležnikov na tem področju«, čeprav je to področje že od 1. 1. 2015 na ravni Evropske Unije urejeno z Uredbo (EU), št. 1143/2014, Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2014 o preprečevanju in obvladovanju vnosa in širjenja invazivnih tujerodnih vrst in se za te ukrepe porabi vedno več sredstev.

Sistemska ureditev varstva pred invazivnimi tujerodnimi vrstami

V Sloveniji varstvo pred invazivnimi tujerodnimi vrstami še vedno ni sistemsko urejeno, saj pravne podlage za izvajanje Uredbe (EU), št. 1143/2014, še niso sprejete. **Resolucija o Nacionalnem programu varstva okolja za obdobje 2020–2030 (ReNPVO20–30)** predvideva pripravo in posodobitev zakonodaje za preprečevanje in obvladovanje vnosa ter širjenja invazivnih tujerodnih vrst, rok za sprejem je bilo leto 2020.

Iz revizijskega poročila Računskega sodišča izhaja, da je MOP načrtoval spremembo Zakona o ohranjanju narave, s katero bi se »med drugim opredelili pojem invazivne tujerodne vrste, ukrepi in programski dokumenti ter pristojnosti za ukrepanje zoper invazivne tujerodne vrste«. Načrtovali so tudi sprejetje Uredbe o invazivnih tujerodnih vrstah. Na vprašanje o sprejemu ustreznih pravnih podlag za izvajanje Uredbe (EU), št. 1143/2014, so z MOP odgovorili, da pripravljajo predlog Uredbe o izvajanju Uredbe (EU) o preprečevanju in obvladovanju vnosa in širjenja invazivnih tujerodnih vrst in je trenutno (avg ust 2021) v fazi usklajevanja s predvidenimi pristojnimi organi ter izvajalci ukrepov.

Poti vnosa in širjenja invazivnih tujerodnih vrst

Vsaka država članica je morala do leta 2018 oziroma 2019 pripraviti vsestransko analizo poti nenamernega vnosa in širjenja invazivnih tujerodnih vrst, ki so uvrščene na evropski seznam. Analizo je v začetku leta 2020 pripravil Zavod RS za varstvo narave. Na seznam so uvrstili šest vrst rakov: trnavec (*Faxonius limosus*), bradavičasti trnavec (*Faxonius virilis*), signalni rak (*Pacifastacus leniusculus*), močvirski škarjar (*Procambarus clarkii*), marmornati škarjar (*Procambarus fallax f. virginalis*), kitajska volnoklešča rakovica (*Eriocheir sinensis*). Kot poti vnosa so bile določene: pobeg iz zaprtega prostora (akvarijske živali, živa hrana in živa vaba), spontano širjenje, transport - slepi potnik (balastna voda ladje/čolna). Za vsako vrsto so določili tudi utež (pomembnost), ki pomeni vpliv posamezne vrste v Sloveniji (od nič do tri). Z oceno nič so ocenili bradavičarskega trnavca. To pomeni, da vrsta v Sloveniji in blizu meje v sosednjih državah ni prisotna, da se z njo ni nikoli trgovalo v Sloveniji ali sosednjih državah ter iz ocen tveganja in spletnih forumov ni razvidno, da bi obstajala večja verjetnost prodaje v Slovenijo. Z oceno ena so bili ocenjeni kitajska volnoklešča rakovica in marmornati ter močvirski škarjar. To pomeni, da je vrsta v Sloveniji prisotna le na posameznih redkih lokacijah v naravi ali je prisotna blizu slovenske meje ali se je v preteklosti z njo trgovalo v Sloveniji ali po spletu ali je mogoča zamenjava s podobnimi vrstami, ki so še v

V gramoznicah pod Ptujskim jezerom ob reki Dravi živi rak trnavec. Foto: Jernej Košir, 2019.

prodaji. Z oceno dve so ocenili trnavca in signalnega raka. Te vrste so »v Sloveniji v naravi prisotne na več lokacijah, a niso splošno razširjene ali so zelo pogoste blizu meje v sosednjih državah«. Določili so tudi prednostne poti vnosa, to so tiste, po katerih se širijo vrste, ki imajo največjo utež, in tiste, po katerih vstopa in se širi največ vrst. Omenjena analiza je podlaga za pripravo akcijskega načrta za obravnavanje prednostnih nenamernih poti vnosa in širjenja, ki vsebuje časovni raspored in opis ukrepov, ki bodo sprejeti. Ukrepi temeljijo na analizi stroškov in koristi ter so namenjeni ozaveščanju, čim večjemu zmanjšanju onesnaževanja blaga z invazivnimi tujerodnimi vrstami in zagotavljanju ustreznih pregledov na mejah Unije. Načrt bi morale države članice v skladu z Uredbo (EU), št. 1143/2014, sprejeti in začeti izvajati že leta 2019. Resolucija o Nacionalnem programu varstva okolja pa je predvidevala pripravo omenjenega akta in Operativnega programa za invazivne tujerodne vrste, ki so uvrščene na državni seznam in na seznam EU, v letu 2020.

Na osnovi naročila MOP je Zavod za ribištvo Slovenije (ZZRS) pripravil Strokovne podlage za preprečevanje širjenja, vnosa in zmanjševanja vpliva (invazivnih) tujerodnih vrst rib, rakov in školjk, kjer so obravnavane tudi strokovne podlage za obvladovanje prioritarnih poti vnosa, po katerih se vnašajo oziroma širijo invazivne tujerodne vrste (raki, ribe, školjke). Strokovne podlage so pripravljene tudi za invazivne tujerodne vrste, ki jih Uredba (EU), št. 1143/2014, ne vključuje, in druge vodne tujerodne vrste. Podali so tudi predloge in priporočila za zbiranje podatkov o vnosih poti ITV v Sloveniji: učinkovit informacijski sistem, napovedovanje populacijske dinamike tujerodne vrste, hitro odkrivanje, splošna ozaveščenost in zapiranje poti vnosov.

Zgodnje odkrivanje invazivnih tujerodnih vrst

Zgodnje odkrivanje pomeni »potrditev navzočnosti oseba ali osebkov invazivne tujerodne vrste v okolju, preden se močno razširi«. Za zgodnje odkrivanje Uredba (EU), št. 1143/2014, predpisuje dve vrsti nadzora: sistem nadzora in uradni nadzor. Sistem nadzora pomeni zbiranje in evidentiranje podatkov o pojavu invazivnih tujerodnih vrst v okolju z raziskavami, spremljanjem ali drugimi postopki. Sistem nadzora bi morala Slovenija vzpostaviti oziroma vključiti v obstoječi sistem do začetka leta 2018. Uradni nadzor je namenjen predvsem preprečevanju namernega vnosa invazivnih tujerodnih vrst. Opravlja se na mejnih kontrolnih točkah, ko blago prispe v Unijo. Rok za vzpostavitev uradnega nadzora je potekel v začetku leta 2016. Doslej še ni bil vzpostavljen učinkovit sistem zgodnjega odkrivanja

invazivnih tujerodnih vrst v Sloveniji. V okviru projekta Life Artemis je bil sicer pripravljen Predlog sistema zgodnjega obveščanja in hitrega odzivanja na invazivne tujerodne vrste v gozdovih, pripravili pa so tudi aplikacijo Invazivke, kamor lahko zainteresirana javnost in strokovnjaki vnašajo informacije o zaznanih vrstah. Vse skupaj je omejeno le na gozdne invazivne tujerodne vrste. Izvajanje uradnega nadzora nad namernim vnosom invazivnih tujerodnih vrst v Evropsko unijo in sistem spremljanja invazivnih tujerodnih vrst bo natančneje opredeljen s Predlogom Uredbe o izvajanju Uredbe (EU) o preprečevanju in obvladovanju vnosa in širjenja invazivnih tujerodnih vrst. Informacije o invazivnih tujerodnih vrstah tako MOP kot MKGP zbirata na podlagi stalnih in specifično naročenih monitoringov, v okviru projektov, ki jih sofinancirata, dela različnih javnih zavodov in organizacij. Primer specifično naročenega monitoringa je raziskava razširjenosti signalnega raka iz leta 2018, ki jo je naročilo MOP, izvedel

Reka Drava. Foto: Jernej Košir, 2021.

pa Center za kartografijo favne in flore (CKFF). V raziskavi so predlagali tudi vzpostavitev celostnega monitoringa zgodnjega odkrivanja tujerodnih vrst potočnih rakov. Zgodnje odkrivanje tujerodnih vrst potočnih rakov je bilo izvedeno leta 2019 tudi v projektu Ugotavljanje prisotnosti tujerodnih vrst potočnih rakov na območju Krajinskega parka Ljubljansko barje, ki ga je naročil Javni zavod Krajinski park Ljubljansko barje, izvedel pa CKFF. Tujerodnih vrst sicer niso odkrili. Predlagali so, da se v monitoring vključi tudi ozkoškarjevec (*Astacus leptodactylus*), za katerega so ocenili, da se lahko potencialno pojavlja na Ljubljanskem barju, saj je (bil) v prodaji v nekaterih ribarnicah. CKFF je v letu 2018 izvedel monitoring z namenom odkrivanja močvirskega škarjarja na izbranih lokacijah. Več monitoringov za ugotavljanje prisotnosti in/ali razširjenosti tujerodnih vrst rakov izvaja ZZRS, na primer za vrste rdečeškarjevec, ozkoškarjevec, močvirski in marmornati škarjar. K zgodnjemu odkrivanju invazivnih tujerodnih vrst lahko prispeva tudi vključevanje ljudi v t.i. koncept ljudske znanosti, kjer sodelujejo različne javnosti in strokovnjaki. Tako sta Ribiška zveza Slovenije in CKFF v letu 2016 začela s projektom Ujemite naravo!, katerega cilj je bila »vzpostavitev sistema za zbiranje podatkov o enostavno prepoznavnih vrstah rib, potočnih rakov in školjk s pomočjo vključevanja ljudi v t.i. koncept ljudske znanosti«. Projekt je sofinanciralo MOP. Zbrali so 13144 fotografij, od tega fotografije za 70 vrst rib, šest vrst rakov, osem vrst školjk in 181 preostalih vrst. Med ciljnim skupinami smo bili tudi ribiči, ki se zaradi ribiškega upravljanja zadržujemo ob vodah. V okviru projekta je bilo odkritih nekaj novih tujerodnih vrst, npr. ozkoškarjevec.

Hitra odstranitev invazivnih tujerodnih vrst

Po odkritju je treba v skladu z Uredbo (EU), št. 1143/2014, izvesti ukrepe za odstranitev, s katerimi mora biti zadevna populacija popolnoma in trajno odpravljena. Pri tem je treba upoštevati človekovo zdravje in okolje in zlasti vrste, ki jim ukrepi niso namenjeni. O odkritju in učinkovitosti izvedenih ukrepov morajo države članice obvestiti Evropsko komisijo in druge države. Pod določenimi pogoji odstranitve ni treba izvesti, na primer, če tehnično ni izvedljiva. Zaradi odsotnosti predpisov v Sloveniji še niso določene pristojnosti posameznih deležnikov glede odstranjevanja invazivnih tujerodnih vrst, prav tako za večino vrst še niso bili pripravljene protokoli ukrepanja ob odkritju invazivne tujerodne vrste. »MOP prioritarno načrtuje pripravo protokolov ravnanja v primeru odkritja rakov ter drugih vrst, ki so se že pojavile v Republiki Sloveniji«, so zapisali v revizijskem poročilu.

»Po mnenju predstavnikov ZRSVN je izvajanje ukrepov za odstranitev odkritih invazivnih tujerodnih vrst v praksi težavno, saj ni jasno, kdo naj bi izvedel ter financiral te aktivnosti.« Dodatna težava je, da je hitra odstranitev včasih potrebna v času dela prostih dni, ko MOP, ki dejavnosti usklajuje, ne deluje. V Sloveniji poznamo več primerov izpustov invazivnih tujerodnih vrst rakov, ko je bilo potrebno takojšnje ukrepanje. Izpostavljamo primer iz leta 2018, ko so junija delavci na avtocestnem počivališču Lopata pri Celju našli več rakov vrste močvirski škarjar. Obvestili so center za obveščanje Republike Slovenije, ki je o dogodku obvestil Zavod RS za varstvo narave (ZRSVN), Zavod za ribištvo Slovenije (ZZRS) in Zavod Symbiosis. Čeprav se je dogodek zgodil na dela prost dan, so uslužbenci ZRSVN, ZZRS, CKFF in društva Societas herpetologica slovenica (SHS) prostovoljno organizirali pregled območja in odlov rakov. Obveščena sta bila MOP in Policija. ZRSVN je na MOP poslal elektronski dopis s predlogom interventnih ukrepov.

Slika 3: Signalni rak iz reke Drave. Foto: Jernej Košir, 2018.

Opravljen sta bila odlov z vršami in elektroodlov. Okoli zadrževalnika so postavili zaščitne ograje, morebitne preostale osebkke fizično uničili z elektriko (električna bariera) in kanale očistili z vodo. V vrše se je ujel en rak, pri pregledu območja vodotokov dolvodno od zadrževalnika pa niso potrdili fizične prisotnosti. »V bližini kraja izpusta so prostovoljci (predstavniki Nacionalnega inštituta za biologijo in CKFF) odvzeli vzorce vode ter zagotovili izvedbo testa, ki je potrdil prisotnost okoljske DNA rakov v vodi.« MOP je zaradi potencialne prisotnosti rakov v kanalizacijskem sistemu avtocestnega počivališča sprejelo odločitev, da je treba zagotoviti čiščenje in segrevanje sistema cevi pod avtocestnim postajališčem, kar je bilo urejeno dva meseca po odkritju. Zaradi ugotovitve uspešnosti ukrepov je MOP v novembru 2018 zagotovilo ponovno analizo okoljske DNA rakov v vodi, ki je potrdila prisotnost močvirskega škarjarja na območju zadrževalnika in v potoku Podsevčnica. ZZRS je na podlagi teh ugotovitev v letu 2019 izvajal elektroodlov in odlov z vršami, vendar rakov niso ulovili. V začetku leta 2020 je bila ponovno opravljena analiza okoljske DNA, katere rezultati so potrdili prisotnost močvirskega škarjarja v zadrževalnem bazenu, ponovna analiza julija 2020 pa vrste ni potrdila. »O izpustu rakov je MOP skladno z uredbo 1143/2014/EU obvestilo Evropsko komisijo in druge države članice EU.«

Obvladovanje invazivnih tujerodnih vrst

Ukrepe za obvladovanje invazivnih tujerodnih vrst morajo države članice po Uredbi (EU), št. 1143/2014, izvajati za tiste vrste, za katere so ugotovile, da so zelo razširjene. Zelo razširjena je vrsta, »katere populacija je presegla fazo naturalizacije in se sama vzdržuje ter se je razširila in naseljuje velik del potencialnega območja razširjenosti, na katerem lahko preživi in se razmnožuje«. Vsaka država članica je morala ukrepe uvesti do leta 2018 oziroma 2019. Slovenija bo pristojnosti glede izvajanja ukrepov obvladovanja invazivnih tujerodnih vrst določila s sprejemom Uredbe o izvajanju Uredbe (EU) o preprečevanju in obvladovanju vnosa in širjenja invazivnih tujerodnih vrst. Po navedbah MOP se izvajajo ukrepi za obvladovanje trinajstih vrst z evropskega seznama, po mnenju Računskega sodišča v obdobju revizije sicer nesistematično. Od rakov sta to trnavec in signalni rak. Strokovne podlage za program ukrepov za obvladovanje obeh vrst rakov je januarja 2017 že pripravil ZZRS. Za vrste, ki so z nacionalno zakonodajo opredeljene kot ribolovni viri, so ukrepi za njihovo obvladovanje določeni v okviru izvajanja ribiškega upravljanja. To velja za signalnega raka, medtem ko se ukrepi za trnava

Ozkoškarjevca so odkrili v nekdanji mrtvici Savinje, zdaj ribolovni ribnik Lava. Vir: ZZRS, 2019.

ne izvajajo v okviru ribiškega upravljanja. Pri nas signalni rak živi v reki Muri, kjer so ga prvič odkrili leta 2003, nekaterih pritokih omenjene reke in v reki Dravi, kjer so ga prvič odkrili leta 2007. Iz revizijskega poročila izhaja, da MKGP ni posredovalo podatkov o dejanskem izvajanju ukrepov za obvladovanje signalnega raka. Lov signalnega raka je v skladu s predpisi dovoljen le z ribiško palico, kar ni učinkovita metoda. Ena izmed učinkovitih metod je lov z vršami, ki ni dovoljen oziroma je dovoljen na podlagi posebnega dovoljenja. V Ribiški družini Radlje ob Dravi smo leta 2018 (ko sem bil še član te ribiške družine) pridobili dovoljenje za lov signalnega raka z vršami. Ideja je bila narediti pilotni projekt nadzorovanega odlova signalnega raka v sodelovanju z ZRSVN in ZZRS. Po mojih informacijah tovrstnega odlova niso izvedli. Kot je razvidno iz revizijskega poročila, je MKGP pojasnil, naj bi bili rezultati odlova podlaga za širše ukrepe za zmanjševanje populacije signalnega raka. Primer obvladovanja signalnega raka je odlov te vrste v reki Kučnici, pritoku reke Mure. Javni zavod KP Goričko je kot upravljavec zavarovanega območja Krajinski park Goričko naročil monitoring in odlov signalnega raka, nalogo pa je avgusta in septembra 2019 izvedel Lutra, Inštitut za ohranjanje naravne dediščine. Uporabili so metodo lova z vršami in ujeli 77 signalnih rakov. Revizijsko sodišče je MKGP priporočilo, naj prouči, »ali bi lahko spodbudilo izvajanje ukrepov za obvladovanje signalnega raka tudi na drugih območjih njegove razširjenosti«. Prav tako je predlagalo proučitev možnosti uporabe učinkovitejših metod (na primer lov z vršami) za obvladovanje invazivnih tujerodnih vrst rakov. ZZRS v letu 2021 pripravlja tudi predlog celovitih ukrepov za upravljanje z invazivnim tujerodnim signalnim rakom. Iz MKGP so sporočili, da so nekateri ukrepi tudi v njihovi pristojnosti, predvsem v okviru izvajanja ribiškega upravljanja. Tako bodo nekateri ukrepi za obvladovanje števila in širjenja tujerodnih vrst rib in rakov podrobneje določeni tudi v ribiškojovitenih načrtih, ki so v zaključni fazi priprave.

Drugače je v primeru raka trnavca, saj ukrepi za obvladovanje potekajo redno. Številčno populacijo z različnimi velikostnimi razredi so odkrili leta 2015 v gramoznicah pod Ptujskim jezerom ob reki Dravi, ki so povezane tako med sabo kot z reko Dravo. ZZRS je leta 2017 začel z ukrepi za obvladovanje in preprečevanje širjenja populacije. Na območju potekajo intenziven elektroodlov in odlov z vršami ter ročno pobiranje. V letu 2020 je potekalo tudi pilotno praznjenje ene izmed gramoznic. Elektroodlov se je izkazal kot najučinkovitejša metoda.

Ozaveščanje javnosti in druge aktivnosti

Računsko sodišče je tudi preverjalo, ali MOP in MKGP ozaveščata javnost glede nevarnosti invazivnih tujerodnih vrst in izvajata inšpekcijski nadzor, poročanje in drugo. Ugotovitve kažejo, da obe ministrstvi ozaveščata javnost tako z objavo gradiv na svetovnem spletu kot tudi s sofinanciranjem projektov, v okviru katerih je potekalo tudi ozaveščanje. Po mnenju računskega sodišča bi lahko vpliv ozaveščanja povečali z »več ciljnega usmerjanja na posamezne skupine deležnikov oziroma javnosti«. Glede inšpekcijskega nadzora so ugotovili, da so se »obstoječe prekrškovne določbe zgolj posredno nanašale tudi na invazivne tujerodne vrste ter niso zajemale vseh ravnanj, ki jih ureditev glede invazivnih tujerodnih vrst na ravni Evropske unije prepoveduje«. Glede financiranja varstva pred invazivnimi tujerodnimi vrstami Računsko sodišče ocenjuje, da bo treba zagotoviti stabilnejše financiranje, saj so se v obdobju revizije sredstva za financiranje na MOP po grobi oceni povečala za več kot trikrat, v prihodnje pa bo glede na nove zakonske obveznosti obseg dela še večji.

Vzorčenje močvirskega škarjarja z vršami pri počivališču lopata. Vir: ZZRS, 2019.

Strokovne podlage za preprečevanje širjenja, vnosa in zmanjševanja vpliva (invazivnih) tujerodnih vrst rib, rakov in školjk

Pomembno je izpostaviti, da je ZZRS na podlagi pogodbe z MOP februarja 2020 pripravil Strokovne podlage za preprečevanje širjenja, vnosa in zmanjševanja vpliva (invazivnih) tujerodnih vrst rib, rakov in školjk. V dokumentu so predstavljeni splošni ukrepi za preprečevanje vnosa in širjenja invazivnih tujerodnih vrst, metode njihovega vzorčenja in odstranjevanja. Za vsako vodno vrsto iz evropskega seznama so navedene njene značilnosti, pregled dosedanjih aktivnosti in ukrepov ter predlog nadaljnjih ukrepov. Opisane so tudi značilnosti drugih tujerodnih vodnih vrst, ki so prisotne v Sloveniji, in potencialno prisotnih tujerodnih vrst v Sloveniji. Analizirali so tudi poti vnosa in širjenja ter prednostne poti vnosa vodnih invazivnih tujerodnih vrst iz evropskega seznama, drugih invazivnih tujerodnih vrst in tujerodnih vrst, vključno s predlogi in priporočili za zbiranje podatkov o vnosihi poti invazivnih tujerodnih vrst v Sloveniji.

Namesto zaključka

Invazivne tujerodne vrste so eden izmed najpomembnejših razlogov za izgubo biotske raznovrstnosti in izumiranje vrst. Letos smo skozi serijo prispevkov spoznali (invazivne) tujerodne vrste sladkovodnih rakov, ki imajo zaradi svojih lastnosti številne negativne vplive tudi na vodni živelj in s tem na ribiško upravljanje. V Sloveniji sicer varstvo pred invazivnimi tujerodnimi vrstami še ni sistemsko urejeno, niti še niso določene pristojnosti in odgovornosti posameznih deležnikov na tem področju. Zato je Računsko sodišče izdalo mnenje, da sta bila MOP in MKGP pri varstvu pred invazivnimi tujerodnimi vrstami delno učinkovita in izdalo več priporočil. Spodbudno je, da so strokovne podlage za preprečevanje širjenja, vnosa in zmanjševanja vpliva (invazivnih) tujerodnih vrst rib, rakov in školjk že pripravljene, bo pa treba postoriti še veliko za udejanjanje vseh ukrepov.

*Jernej Košir, mag. biol. in ekol. z naravovar.
(jernerj.kosir@student.um.si)*

Viri in literatura:

- Govedič M., Stankovič D. (2019). Ugotavljanje prisotnosti tujerodnih vrst potočnih rakov na območju Krajinskega parka Ljubljansko barje. Miklavž na Dravskem polju: Center za kartografijo favne in flore, 12 str.
- Medmrežje 1: Projekt Ujemite naravo! Dostop: <http://www.ckff.si/projekt.php?pid=47> (29. 10. 2021).
- Mrzelj, L., Marguč, D., Celestina, A., Kukolja, V., Jaklič, M. (2021). Strokovne podlage za uveljavitev ukrepov odstranjevanja in obvladovanja vodnih invazivnih tujerodnih vrst. Poročilo o izvedenih aktivnostih v letu 2020. Spodnje Gameljne: Zavod za ribištvo Slovenije, 72 str.
- Mrzelj, L., Pernat, V., Panjan, M., Celestina, A., Jamnik, M., Marguč, D., Kukolja, V. (2020). Strokovne podlage za preprečevanje širjenja, vnosa in zmanjševanja vpliva (invazivnih) tujerodnih vrst rib, rakov in školjk. Spodnje Gameljne: Zavod za ribištvo Slovenije, 211 str.
- Računsko sodišče (2019). Revizijsko poročilo: Učinkovitost varstva pred invazivnimi tujerodnimi vrstami. Ljubljana, 64 str.
- Resolucija o Nacionalnem programu varstva okolja za obdobje 2020–2030 (Uradni list RS, št. 31/20).
- Uredba (EU) št. 1143/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2014 o preprečevanju in obvladovanju vnosa in širjenja invazivnih tujerodnih vrst. Uradni list Evropske unije (L 317/35).
- Zavod Republike Slovenije za ohranjanje narave (2020). Poti invazivnih tujerodnih vrst. Določitev prednostnih poti nenamernega vnosa in širjenja invazivnih tujerodnih vrst, ki zadevajo Unijo. Ljubljana, 25 str.
- Zavratnik, S., Gregorc, T. (2019). Monitoring in izlov signalnega raka (*Pacifastacus leniusculus*) v reki Kučnici. Ljubljana: Lutra, Inštitut za ohranjanje naravne dediščine, 20 str.

RIBE OLIGOCENSKEGA ZALIVA ZASAVJA

Zemlja je zelo dinamičen planet, ki se neprestano spreminja, kar velja tudi za različna naravna okolja. Neprestana tektonska dejavnost in erozija oblikujeta različne reliefe, ki jih erodirajo mogočne reke, poplavlja jezero in močvirja ter tudi morja. Eden takšnih primerov je v daljni geološki preteklosti obstajal tudi na ozemlju zdajšnjega Zasavja. To lahko razberemo iz debelih plasti kamnin z ohranjenimi »zapisi« o okoljih in njihovih prebivalcih, predvsem ribah.

Močvirje in jezero, staro 25 milijonov let

Zasavje je bilo s svojimi premogovniki več stoletij glavno industrijsko središče. Rjavi premog je bil glavni vir zaslužka mnogih rudarjev, ki so ga kopali v rovih (jamah) ali na površini, v odprtih kopih. Med kopanjem premoga so pogosto našli tudi fosilne ostanke živali in predvsem rastlin, ki so bile med glavnimi tvorcami debelih plasti premoga.

zdajšnjim divjim prašičem podobni antrakoteriji (preprosto so jim nekoč rekli močvirske svinje), v globljih jezercih sredi močvirja so plavale mehkožadne želve ter različne ribe. Ostanke omenjenih antrakoterijev in želv so pogosto odkopali prav v premogovi plasti.

Skozi tisočletja se je močvirje počasi ojezerilo in pokrilo velik del ozemlja, pod seboj pa pokopalo debele plasti rastlinskega drobirja,

V oligocenskih plasteh takoj nad premogovim slojem so odkrili manjše ribe, ki so živle v manjših jezercih. Primerka sta dolga približno 4 cm. Foto: Matija Križnar.

Najpogostejše fosilne ribe Zasavja so različne sardele, sledi in čepe. Na fotografiji je primerka vrste *Sardinella sardinites*. Dolžina primerka 8,5 cm. Foto: Matija Križnar.

Če se vrnemo približno 25 milijonov let (pozni oligocen) v geološko preteklost, je bilo na ozemlju zdajšnjega Zasavja veliko močvirje, ki je nastalo s hitrim zasipanjem okoliških potokov, rečic in rek, kar dokazujejo debeli nanosi proda oziroma konglomerata. V močvirju so rasli obsežni gozdovi sekvoj (mamutovcev), taksodijev in različnih cipres, višje na obalah pa so uspevali gozdovi listavcev. Med njihovimi debeli so po plitvinah bredli

katerega produkt je bil premog. V tem jezeru so zavetje našle tudi mnoge živali in rastline. V skrilavih glinavcih in laporovcih smo paleontologi našli zanimive ostanke majhnih rib. Med njimi so bili prepoznani skeleti različnih vrst **glavačev** (družina Gobiidae), družbo pa so jih gotovo delale še druge skupine manjših rib. Od večjih rib so odkrili zgolj luske in redke zobe oligocenskih ščuk. Oligocenskim ribam so bile hrana različne žuželke, ki so preletavale gladino jezera. Pogosto so žuželke končale tudi na dnu jezera, a so se le redko ohranile kot fosili. V globljih delih jezera (verjetno celo polslanega) so jate ustvarili tudi predstavniki **zobčastih ostržev** (družina Serranidae). O njihovi prisotnosti pričajo fosilni skeleti mladice oziroma manjših rib vrste *Serranus budensis*, ki je pogosta tudi v drugih oligocenskih najdiščih v Evropi.

Zanimivost

Dragutin Gorjanović - Kramberger (1865–1936) je bil priznani hrvaški paleontolog (paleo ihtiolog), ki je proučeval in opisoval tudi oligocenske ribe iz Zasavja. Iz mnogih najdišč med Zagorjem ob Savi in Laškem je konec 19. stoletja opisal nekaj novih vrst fosilnih rib, kot so oligocenska zastavica *Chaetodon hoeferi*, kovač *Zeus robustus*, tuna *Thynnus planovatus* ter vrsto drugih. Zanimivo pa je, da so opisani fosilni primerki večinoma shranjeni v tujih paleontoloških zbirkah na Dunaju in v Leobnu.

Zasavski morski zaliv

Tako kot močvirje je tudi jezero, predvsem zaradi tektonskih procesov, postopoma zalilo morje. Oblikoval se je dokaj miren zaliv, kjer se je na njegovo dno počasi usedal mulj, ki je pogosto na tanko prekril poginule živali in rastline. Da je bil zaliv res morski, pričajo mnogi organizmi, ki jih še vedno najdemo v morju. Tako so v plasteh črnosivega glinavca odkrili oligocenska **pelikanova stopalca** (*Aporrhais trifailensis*), še vedno prepoznane polže,

različne **rake** ter seveda raznovrstne združbe **morskih rib**. Ker so v oligocenskih plasteh ribji ostanki v Zasavju zelo pogosti, so jih v preteklosti geologi in paleontologi poimenovali kar »ribji skrilarci«. Najpogostejši ostanki oligocenskih rib iz omenjenih plasti sodijo med **sardele**, vrste *Sardinella sardinites*, in čepe, vrste *Alosa sagoriensis*. Slednja celo nosi vrstno ime po Zagorju ob Savi, od koder so opisali prvi primerek. Obe vrsti omenjenih rib sta zrasli do približno deset centimetrov in sta pogosti v plasteh med Zagorjem in Hrastnikom.

Podolgovato telo trupca (*Auxis* sp.) iz oligocenskega morja z nekoliko razpadlo glavico, kar je pogosto pri fosilizaciji rib. Dolžina primerka 21 cm. Foto: Matija Križnar.

Oligocenska riba z močnimi bodicami na hrbtni plavuti. Dolžina primerka 5 cm. Foto: Matija Križnar.

Novejša paleontološka raziskovanja, ki sta jim botrovala urejanje in izkop brežine nad Trbovljami, so dopolnila že sedaj bogat izbor fosilnih rib tega območja. Med novimi odkritji izstopajo prve najdbe **morskih britvic** (družina Centriscidae) v Sloveniji. Prve paleontološke preiskave morskih britvic kažejo, da smo našli vsaj dve vrsti rodu *Aeoliscus*. Podobno je tudi z ostanki še nedoločenih **morskih ali kačjih šil** (družina Syngnathidae), med katerimi so nekateri primerki odlično ohranjeni. Poleg omenjenih so na novem

najdišču izkopali še nekaj večjih vrst **tunam** (trupcem) podobnih rib iz rodu *Auxis*. Z močnimi bodicami na hrbtnih plavutih in visokimi telesi pa so odkrili manjše ribe iz rodov *Capros* in *Priacanthus*. V oligocenskem morskem zalivu so poleg rib kostnic plavali tudi **morski psi** in **skati**. Za njimi so se le poredko ohranili skeletni ostanki, medtem ko so zobje pogostejše najdbe.

Zasavski morski zaliv se je ob koncu oligocena, pred približno 25 milijoni let, še poglobil in spremenil. V njem so našli zatočišče tudi morski ježki, ramenonožci in različni mehkužci. Še nekaj

Med redke najdbe sodijo primerki morskih šil in morskih britvic vrste *Aeoliscus distinctus*. Dolžini primerkov 3,5 in 7 cm. Foto: Matija Križnar.

milijonov let pozneje je Zasavje pokrivalo toplo tropsko morje z večjimi plitvinami, kjer so plavale ribe, kiti in delfini, po dnu pa so se plazili raki, školjke in polži ter celo sipe. Čeprav dandanes v Zasavju ne moremo več loviti morskih rib, pa njihove ostanke lahko najdemo povsod v Zasavju, le pogledati in obrniti ter razlomiti je treba kamen ali dva.

Matija Križnar

Literatura:

Križnar, M. 2015: Oligocenska ihtiofavna (Teleostei) Slovenije – pregled in problematika najdišč. Geološki zbornik (22. Posvetovanje slovenskih geologov), 23; 99–104.

Lorencon, R. & Križnar, M. 2019: Nove najdbe rib kostnic iz Trboveljske formacije. Konkrecija, 8; 19–24.

Gorjanović - Kramberger, C. 1898: Über fossile Fische von Tüffer in Steiermark und Jurjevčani in Kroatien. Glasnik Hrvatskoga Naravoslovnoga Društva, 10/1–5; 25–34.

TRGOVINA
Z RIBIŠKO OPREMO
Sport
DANILO

Danilo Bižal s.p., Smedniška 32, 4000 KRANJ
Tel., fax.: 04/232-50-50, 041 643-194
E-mail: sport.danilo@siol.net Spletna stran: <http://www.sport-danilo.si>

RIBIŠKA DRUŽINA KOROŠKA

Koroška ribiška družina s sedežem v Dravogradu šteje približno 400 ribičev - članov in okoli 30 mladincev. Že od leta 1954 upravlja z okoli 250 ha koroških rek. Njene glavne naloge so varstvo in gojitev rib ter varovanje vodnih ter obvodnih ekosistemov. RD sestavlja pet aktivov: Slovenj Gradec, Dravograd, Ravne na Koroškem, Prevalje in Mežica-Črna. Sedež Koroške ribiške družine je v Domu koroških ribičev v Dravogradu. Najpomembnejše lovne reke so Drava, Meža in Mislinja.

Kratka zgodovina KRD

Koroška ribiška družina je v sedanji obliki nastala leta 1954. Sedež družine je bil najprej v Slovenj Gradcu, pozneje so ga prenesli v Dravograd. Nekdanji in sedanji predsedniki KRD so: Ervin Kralj (1954–1955), Janko Dunaj (1955–1985), Albin Naglič (1985–2009), Zvone Ulcej (2009–2015) in Tadej Paradiž (2016–).

Leta 1994 je Koroška ribiška družina zgradila ribiški dom na lokaciji Ribiška pot 11, 2370 Dravograd, v katerem so manjši gostinski lokal, pisarne KRD in ribiški muzej. V letu 2004 je zgradila še komercialni ribnik Brdinje na Brdinjah pri Ravnah na Koroškem.

Revirji Koroške ribiške družine

► Drava

Koroška ribiška družina na reki Dravi upravlja z dvema revirjema: revir Drava I sega od državne meje z Avstrijo pa do HE Dravograd, revir Drava II pa od HE Dravograd do HE Vuzenica. Nad HE Dravograd je črneški zaliv, kjer se ribičem ponuja dober ulov krapov, ploščičev, rdeček, podusti. Zelo zanimiv je tudi lov ščuke, smuča in soma. Prav v Črneškem zalivu so ulovili najtežjo ščuko v Sloveniji.

Pod HE Dravograd v revirju Drava II so predvsem ob sotočju Meže in Drave primerna mesta za lov ploščičev, podusti in mren. Neredko se ujame tudi kakšna ščuka. Vrata in Gortina so primerna mesta za uspešen lov ploščičev, krapov, mren, klenov, ribjega drobiža ... Tod so tudi odlična lovna mesta za ščuko, smuča in soma. V omenjenem delu revirja so ribiči ujeli že kar nekaj »profesoric«. Zelo zanimiv del revirja je tudi Trbonjsko jezero, v katerem so krapji, ploščiči, podusti, drobiž, pa tudi ščuke in somi so zelo pogosti. V obeh revirjih so dovoljene vabe, kot so kostni črvi, deževniki, kruh, koruza in umetne vabe za lov plenilskih vrst rib. V času varstvene dobe ščuke je prepovedano vijačenje, prav tako je prepovedan ribolov na živo ali mrtvo ribo.

► Meža

Razdeljena je na revirje: 1-2, 3, 4, trofejni in komercialni. Revir Meža 1-2 poteka od izvira do jeza za Kulturnim domom v Mežici. V revirju sta pretežno potočna postrv in lipan. Od dovoljenih vab je dovoljeno uporabiti samo umetno muho ali potezanko.

Revir Meža 3 poteka od mostu pri Domu upokojencev v Mežici do vodnega rova na Prevaljah. V revirju sta pretežno potočna postrv in lipan. Dovoljene vabe so samo umetna muha ali potezanka.

Revir Meža 4 poteka od vodnega rova na Prevaljah do

Muharjenje v zgornjem delu Meže

Potočne postrvi naseljujejo Mežo, Mislinjo in Suhodolnico. Nema lokrat dosežejo tudi kapitalne mere.

betonskega železniškega mostu (med Dravogradom in Ravnami), kjer se začne označen trofejni revir. V revirju so pretežno potočna postrv, šarenka in lipan. Dovoljeni vabi sta samo umetna muha ali potezanka.

V trofejnem revirju Meže velja izključno režim ujemi in spusti. Namenjen je ribičem, ki si želijo ujeti lepe kapitalne primerke rib in jih potem vrniti v reko. V tem revirju je dovoljen ribolov z eno muharico in eno umetno muho, obvezna pa je uporaba trnka brez zalusti oziroma s stisnjeno zalustjo. Trofejni revir sega od starega lesenega mostu, to je približno 300 m nad sotočjem z reko Mislinjo, pa v smeri proti Ravnami do prvega betonskega železniškega mostu čez reko Mežo. V njem so lepi primerki lipanov, potočnih postrvi in šarenk.

Komercialni revir Meže ima status mešanega revirja, naseljujejo ga ciprinidi in salmonidi, namenjen pa je

Trofejna ščuka iz akumulacije Drave nad Dravogradom

izključno v komercialne namene. Ribolov je dovoljen samo z eno muharico in eno umetno muho, zaželen je uporaba brezzalustnika oziroma trnka s stisnjeno zalustjo. Komercialni revir sega od starega lesenega mostu, to je približno 300 m nad sotočjem z reko Mislinjo, pa dolvodno do izliva v reko Dravo. Skupna dolžina revirja je približno 2 km. Od salmonidnih vrst sta prisotna domorodna potočna postrv in lipan. Zaradi komercialnega namena revir dodatno poribljavajo s približno 800 kg šarenke na leto. Komercialni revir je bogat z ribami in privablja vedno več muharjev. Neredko se ujamejo lipani od 30 do 45 cm, kar nekaj pa jih je tudi večjih od 50 cm. V omenjenem delu so tudi lepi primerki podusti, mren in klenov, kar samo dviguje nivo adrenalina pri muharjenju. Dovoljeni vabi sta samo umetna muha ali potezanka.

► Mislinja

Mislinja je razdeljena na revirje 1-2, 3 in 4. Revir Mislinja 1-2 se razteza od izvira Mislinje do mostu v Šmartnem pri Slovenj Gradcu. V revirju sta pretežno potočna postrv in lipan. Dovoljeni vabi sta samo umetna muha ali potezanka.

Celoten revir Mislinje 3 poteka od mostu v Šmartnem pri Slovenj Gradcu do mostu v Jederti (most glavne ceste čez Mislinjo). V revirju sta pretežno potočna postrv in lipan. Dovoljeni vabi sta samo umetna muha ali potezanka.

Revir Mislinja 4 poteka od mostu glavne ceste v Jederti do sotočja z reko Mežo. V revirju so pretežno potočna postrv, šarenka in lipan. Dovoljen dnevni uplen so tri postrvi, od katerih je lahko le ena daljša od 50 cm. Dovoljeni vabi sta samo umetna muha ali potezanka.

► Suhadolnica

Reka Suhadolnica je glavni vir pitne vode za Slovenjegraško kotlino, kar pomeni, da je reka v zgornjem delu izredno čista. V tamkajšnjem delu reke lahko najdemo celo ogroženega potočnega raka. Struktura tal je apnenčasta, kamnita.

Reka v svojem spodnjem toku ustvarja številne tolmane in manjše brzice, v katerih plavajo potočne postrvi in šarenke.

► Ribnik Brdinje

Med Ravnami na Koroškem in Kotljami leži ribnik Brdinje, last Koroške ribiške družine, ki meri več kot 12.000 m² površine. V ribniku sta približno dve toni rib, od krapov, linjev, podusti, platnic, klenov, drobiža, tudi nekaj kapitalnih ščuk. Ribnik je na zelo lepi lokaciji in je ponos Koroške ribiške družine. Ribolov je na voljo članom Koroške ribiške družine in drugim ribičem (turistom). V koči ob ribniku se ribiči v vročih dneh lahko tudi odžejajo.

Uredništvo

Muharjevo popoldne ob Mislinji

Popravek: V sestavku o RD Dolomiti v Ribiču, 10/2021, je nastala neljuba napaka, in sicer pri navedbi dovoljene vabe v revirjih Mala voda in Božna. V omenjenih revirjih je dovoljeno samo muharjenje, vijačenje pa le z umetno muho. Vsem prizadetim se za napako iskreno opravičujemo.

Uredništvo

KOSTEVC
WWW.KOSTEVC.SI

TRGOVINA KOSTEVC | WWW.KOSTEVC.SI

TRG ZBORA ODPOSLANCEV 20, 1330 KOČEVJE

DELOVNI ČAS: PON – PET 9:00 – 12:00 & 14:00 – 17:00, SOB 09:00 – 12:00

NOVA SPLETNA TRGOVINA !!!

G 031 611 479 | E TRGOVINA@KOSTEVC.SI

ZDRAVKO ROBEK, STRASTEN ZBIRALEC RIBIČEV IN RIBIŠKE LITERATURE

Zdravko Robek iz okolice Škocjana na Dolenjskem je lovec, čebelar in strasten zbiralec slovenske ribiške literature. Ima večino izvodov *Ribičev*, tudi *Lovsko-ribiške vestnike*, prav tako se lahko pohvali z izjemno zbirko ribiških knjig na Slovenskem od preloma 19. in 20. stoletja pa do danes. Obiskali smo ga na njegovem domu, kjer nam je širokosrčno pokazal svojo dragoceno zbirko in povedal marsikaj zanimivega s področja svojega zbirateljskega konjička, ki ga osrečuje že 20 let.

“Stopite vendar sem, tukaj imam shranjene svoje dragocенosti,” je slovesno zaklical Zdravko, ko je odklenil in odprl težka železna vrata v manjšo dvorano, polno knjig, revij, glasil in drugih dragotin. “Tukaj hranim večino domače literature s področja lovstva, čebelarstva in ribištva.” “Neverjetno,” smo si mislili, saj je zbirka izjemno impresivna. Čeravno smo občudovali tudi lovski in čebelarški inventar, se v tem sestavku posvečamo le ribiškemu. Navsezadnje smo ribiči!

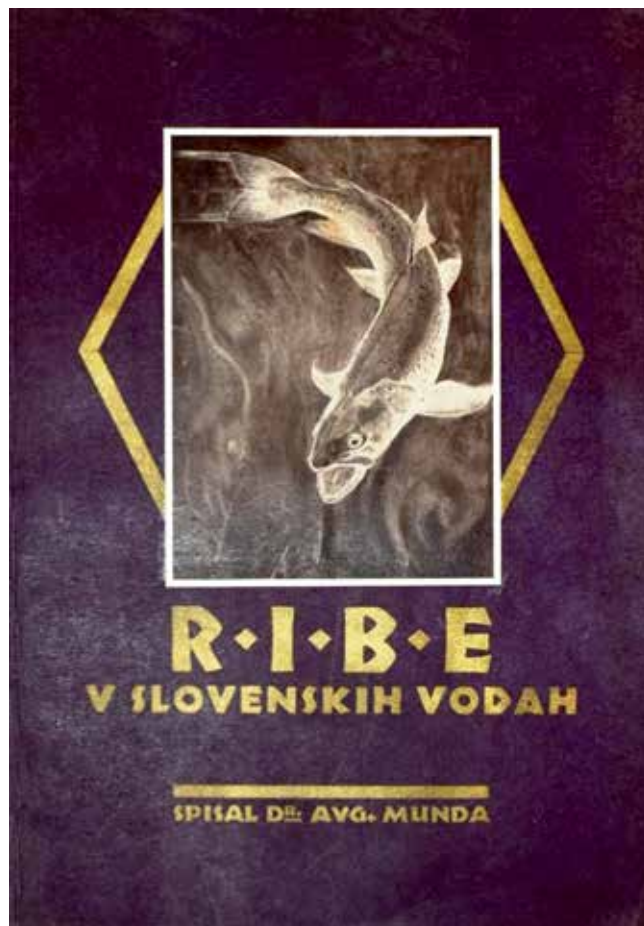
Zdravko, tukaj imate ogromno enot. Na prvi pogled lahko rečemo, da so med njimi tudi številne dragocene. Na katere ste najbolj ponosni?

Gospod urednik, to je pa težko vprašanje, saj so vendar vse zanimive! Pa, prosim, tukaj imate rokavice, natakните si jih, saj so revije in knjige v zbirki silno občutljive za dotik in vlago.

Pravilni negi enot v zbirki namenjate veliko pozornosti.

Zbiratelj Zdravko Robek z enim prvih izvodov samostojnega glasila *Ribič*. V ozadju je del njegove bogate zbirke slovenske ribiške literature.

Med izjemno dragocene enote zbirke sodi knjiga *Ribe v slovenskih vodah* avtorja dr. Avgusta Munde iz leta 1926.

Če želiš, da se gradivo, ki ni samo zbirateljske, temveč tudi zgodovinske vrednosti, pravilno hrani, moraš slediti določenim pravilom. Enote morajo biti pravilno postavljene in shranjene, vlažnost mora biti ravno pravnjuna, ne sme biti moljev, žuželk, z delčki zbirke moraš ravnati pazljivo. Le tako se bodo ohranili tudi za zanamce.

Prva izdaja ribiške periodike v slovenskem jeziku sega v leto 1910. Slovensko lovsko društvo v Ljubljani je izdajalo *Lovca*, list za lov in ribištvo. Med prvo svetovno vojno je bilo izhajanje prekinjeno, nato pa se je nadaljevalo do leta 1931. Tistega leta so se lovci in ribiči ločili, *Lovca* je postal *List za lov in kinologijo* (Zdravko Robek k temu dodaja, da sta bila v njem objavljena dva, morda trije sestavki z ribiško vsebino).

Da ribiška tiskana beseda pri nas ne bi zamrla, kot je bilo to v letih 1932 in 1933, je leta 1934 začel izhajati *Ribiško-lovski vestnik*. Izdajala ga je Zveza ribarskih društev Dravske banovine; izhajal je do leta 1941, ko se je začel kulturni molk (iz zbornika *Sladkovodno ribištvo na Slovenskem* glavnega avtorja in urednika Mirana Svetine).

Leta 1948 je eno leto izhajal *Lovca*, ki je postal *List za lov, kinologijo in ribarstvo*.

Glasilo Ribič je začelo izhajati kot samostojno glasilo leta 1949. To ime nosi še vedno. Sprva so ga izdajali v Sosvetu ribarskih zadrug Ljudske republike Slovenije, pozneje Likvidacijska komisija Sosveta ribiških zadrug Ljudske republike Slovenije, nato Republiška ribiška komisija v Ljubljani, od leta 1954 naprej pa *Ribiška zveza Slovenije* (iz knjige *Slovensko sladkovodno ribištvo in ribiči skozi čas*, avtorice dr. Romane Erhatici Širnik).

Značka ribiških družin, združenih v Zvezo RD Novo mesto, je povezovala člane z Dolenjske, Bele krajine in Spodnjega Zasavja.

Ribiči so lovili tudi med svetovnimi vojnami. Zbiratelj Zdravko Robek hrani tole zanimivo ribolovno dovolilnico, ki jo je izdal načelnik kmetijskega oddelka, pooblaščenec bana Dravske banovine. Veljavna je bila za leto 1931, in sicer za revir Cerkniško jezero.

Izjemno zanimive so ribiške vsebine iz časa druge svetovne vojne. Na fotografiji je ribolovna dovolilnica, ki jo je marca 1943 izdal Okrajni civilni komisariat Kraljevine Italije – Ljubljanske pokrajine; stala je 32 lir. Veljala naj bi do konca leta 1943 (Italija je septembra istega leta kapitulirala).

Pojdimo po vrsti. Na levem delu dvorane imate ogromno polico Ribičev in drugih knjig. Kaj vsebuje vaša zbirka?

Če odmislimo Lovca in Čebelarja ter lovske in čebelarске knjige, imam v zbirki skoraj vse Ribiče in Lovsko-ribiške vestnike, ki so kadarkoli izšli. Veliko pozornost namenjam tudi slovenskim ribiškimi knjigam oziroma knjigam z ribiško vsebino.

Koliko časa pravzaprav že zbirate tovrstno literaturo?

Ribiške vsebine 20 let, lovske in čebelarске še enkrat toliko. V tem času se je nabralo ogromno gradiva, a si želim zbirko vedno dopolniti. Naša, slovenska tradicija je neizmerna, neprecenljiva. Zato želim zbirko čim bolj izpopolniti. Na tujo literaturo pa ne dam kaj dosti!

Kako dobite enote, ki jih imate v zbirki? Sklepamo, da je do dragocenih, redkih izvodov težko priti?

Dvakrat sem v Ribiča objavil oglas, potem pa me pokličejo ljudje, ki so prenehali loviti, njihovi potomci, po navadi so to njihove žene, vdove. In se dogovorimo. Včasih naletim na glasila, revije in knjige čisto po naključju.

V posebnih zvezkih imam tudi natančno popisano, kdaj sem določeno knjigo ali revijo prejel in od koga. Prav tako vodim posebno knjigo obiskovalcev moje zbirke. Vesel sem, da se kdo zanima za te stvari, a najbolj zbiranje veseli mene samega. To me osrečuje.

Katere dele zbirke bi bralcem Ribiča še posebej izpostavili?

Vse je po svoje zanimivo, vsak del zbirke, tako starejši kot najmlajši. Vse je del naše ribiške zgodovine. Morda izpostavim knjigo Potočni rak iz leta 1937. Napisal jo je Alojzij Šulgaj, izdala pa Zveza ribarskih društev Dravske banovine. Hranim tudi izjemno zanimive skripte za ribiška izobraževanja iz 60. let in izvlečke iz nekaterih ribolovnih pravilnikov.

Posebej so mi pri srcu starejši Ribiško-lovski vestniki. To so izjemni izvodi, ko je bilo ribiško pisanje, še posebno pa tisk, v povojih.

Kot zanimivost naj povem, da imam v zbirki prav vse izvide internega glasila RD Novo mesto, Zeleni tolmun, tudi prvo izdajo iz leta 1973, izdelano še na ciklostil (stroj za razmnoževanje odtisov z matric, op. ur.).

Presunljivo. Tamle vidimo slavni Lokarjev slovar ...

To je zagotovo eden biserov te zbirke. Imam namreč izvirno kopijo prve izdaje Lovsko-ribiškega slovarja dr. Janka Lokarja iz leta 1937. V njem je prvi del posvečen lovcem, manjši del tudi ribiški terminologiji. Nekatero vsebino v

Ena izmed dragotin zbirke je tudi tale ribolovni list iz leta 1911. Ribiču je dovoljeval ribolov na območju revirja Radomlja (zdaj v RD Bistrica Domžale).

njem z današnjega gledišča morda niso najbolj posrečene, a gre za prvo od takšnih del pri nas v slovenskem jeziku. Izjemno ponosen sem, da imam ta izvod v zbirki. Poleg izvirnika imam tudi nekaj faksimil prve izdaje. Tudi ti izvodi so silno dragoceni.

Izpostavil bi tudi pomembno monografijo Ribe v slovenskih vodah avtorja dr. Avgusta Munde iz leta 1926, ki jo je izdalo Slovensko ribarsko društvo v Ljubljani. V zbirki jih imam kar šest, a to ne zmanjšuje njihove vrednosti! Gre za zelo redke knjige, s katerimi se lahko pohvali le malo ribičev, če sploh.

Poleg Lovsko-ribiških vestnikov, Ribičev in slovenskih ribiških knjig v zbirki Zdravka Robeka zasledimo tudi zanimive in redke ribiške značke – med njimi izpostavimo tiste z motivom sulca, ki ga je oblikoval tragično preminuli Josip Marija Gorup, in odlično ohranjene ribolovne dovolilnice izpred prve svetovne vojne in pozneje.

Uredništvo

KRUH, VSESTRANSKA VABA

Kruh je tista beličarska vaba, ki je še posebno učinkovita pozimi, in sicer tako na trnku kot samostojno ali kot mešanica za privabljanje rib. Z njim bomo uspešno lovili rdečeperke, rdečke, ploščiče, platnice, podusti in druge krapovske vrste rib.

Kruh je odlična vaba, je pa tudi dostopna in zelo poceni. Poleg tega, da ga radi uporabljamo kot vabo, se izkaže tudi kot dodatek za privabljanje rib. Za slednje ga je treba posebej pripraviti. Z določenimi dodatki je kruh odlično sredstvo za privabljanje rib ravno pozno jeseni oziroma na začetku zime.

Pazimo, da kruha ne zmeljemo preveč. Koščki naj bodo še dovolj veliki, denimo v velikosti manjših kosmičev.

Dober je tudi star suh kruh

Angleži, ki so pri ribičiji vedno kak korak pred vsemi drugimi, uporabljajo toast. Za razliko od njih bomo mi uspešno uporabili kar navaden kruh, ki ga dobimo v trgovini ali pekarni. Najboljši bo beli kruh, vendar bomo lepo lovili tudi s polčrnim ali črnim.

Za namene tega sestavka sem uporabil dva dni star polbeli kruh, ki sem ga kupil v trgovini za slab evro. Za pripravo mešanice za privabljanje iz kruha bomo torej potrebovali dva do štiri dni star kruh, lahko ga kupimo posebej za to (vendar bodo dobri tudi ostanki, škoda jih je zavreči) in kuhinjski električni mešalnik.

Postopek

Krušno mešanico pripravimo tako, da kruhu odstranimo skorjo, nato pa sredico narežemo na rezine. Vse skupaj vržemo v mešalnik in meljemo toliko časa, da so koščki primerno majhni (približno deset sekund). Pazimo, da niso premajhni, temveč v velikosti manj-

ših kosmičev. Postopek ponovimo, dokler ves kruh ni primerno zmljet. Za dober celodnevni ribolov bomo potrebovali dve štruci tako pripravljene starega kruha. Maso lahko uporabimo takoj, lahko jo shranimo v plastične vrečke in pustimo v hladilniku za nekaj dni, lahko pa zamrznemo in imamo krmilo na voljo tudi več tednov. Najbolje se izkaže sveže.

Na vodi

Ko smo v revirju, kruh stresemo v vedro. Kot smo že navedli, lahko mleti kruh uporabimo samostojno, lahko pa mu dodamo različne snovi, s katerimi izboljšamo učinkovitost oziroma zanimivost za ribe. V hladnem obdobju leta je to še posebno pomembno, saj ribe niso tako dejavne kot poleti. Kruhu lahko dodamo različne dodatke, arome in podobno. V našem primeru smo uporabili vrečko arome vanilije in ščepec (dobesedno!) sipke hrane znanega francoskega proizvajalca. Vse skupaj smo na suho premešali in potem malce zmočili z vodo. Najhitrejši bomo s kakšnim manjšim vrtnim orodjem, a bodo dobre tudi naše gole roke. Vodo dodajamo počasi in postopoma, da masa

Mleti kruh zmešamo z drugimi sestavinami, za kar uporabimo primerno veliko posodo.

ni premokra. Ko je mešanica prava, jo oblikujemo v krogle. Šele ko nam uspejo krogle, je mešanica krušne mase, dodatkov in vode ravno pravšnja. Za metanje v vodo so primerne, ko se mešanica preneha lepiti na roke. Pomembno je tudi, da krogle, ki smo jih oblikovali, niso pretrde. Ob padcu v vodo morajo razpasti na osnovne delce in ribe privabiti, ne pa jih nasititi. Mešanica ob padcu v vodo oblikuje tako imenovani stolpec krmila, ki počasi tone proti dnu. Če so krogle trše, razpadejo nekje sredi vodnega stolpca ali šele pri dnu (vse je odvisno od sestave mase in količine vode).

Ker smo lovili v mirni vodi, v bližnjem ribniku, kjer voda ni globlja od enega metra, smo se odločili za bolj sipko maso. Tako so krogle ob stiku z gladino popolnoma razpadle in povzročile oblak krmila in arom, ki so privabljele ribe.

Stoječe vode

Takšna mešanica je odlična za ribolov na stoječih vodah, v ribnikih, raznih kanalih s počasi tekočo vodo, jezerih, mrtvicah in

Mešanica krmila, iz katere oblikujemo kroglice, naj bo takšna, da se ob stiku z vodo hitro razkroji na manjše delčke ter tako oblikuje „oblak“ arom.

podobno, kjer globina ne presega treh metrov. Uporabo takšne mešanice posebej priporočam v hladnem obdobju leta, če se bomo lotili beličarjenja s plovcem.

Glede na naše izkušnje se ribe na mešanico, ki smo jo opisali, zelo hitro odzovejo. Prve prijeme smo doživeli že nekaj minut po krmljenju. Prva ulovljena riba je bila lepa rdečeperka, nato smo dobili dva srednje velika ploščiča in nato še nekaj manjših rdeček.

Vse ribe smo ujeli z dvema ali tremi kostnimi črvi na trnku, velikosti 20. S kruhom na splošno najučinkoviteje privabimo rdečooke, rdečeperke in ploščiče, odzovejo se tudi zelenike, babuške, krapi, redkeje linji (verjetno zaradi mrzle vode). V bolj tekočih vodah presenetijo tudi podusti in platnice.

Z našo mešanico starega kruha, vanilije in ščepca kupljene mešanice krmila smo najprej ujeli rdečeperko.

Pribor

Za ulov nista pomembna le krmilo in vaba, temveč tudi pribor. Da bi se čim bolj prilagodili okoliščinam na vodi, predlagam fin lahek pribor. Preizkusite različne polagalke, palice bolognese ali palice match. Seveda bo izbira palice odvisna od revirja, kjer lovimo. Pomembno je, da je laks kolikor mogoče tanek. Mi smo lovili z laksom, debeline 0,10 mm, 15 cm dolga predvrstica pa je bila še tanjša, 0,08 mm. Plovec je bil težak 1,5 g, obtežili smo ga z nekaj svinčnimi šibrami neposredno nad predvrstico.

Siniša Slavinič

Razpis natečaja 35. Odprtega prvenstva Slovenije za najboljšo umetno muho 2022 in 24. Državnega prvenstva Slovenije v vezanju umetnih muh

Ribiška zveza Slovenije razpisuje natečaj 35. Odprtega prvenstva Slovenije za najboljšo umetno muho 2022 in 24. Državnega prvenstva Slovenije v vezanju umetnih muh, ki poleg mednarodne uvrstitve domačim vezalcem prinaša tudi naslov državnega prvaka.

Vealci lahko sodelujete v naslednjih kategorijah:

1. suhe muhe,
2. ličinke in mokre muhe,
3. potezanke,
4. realistični vzorci.

Pogoji za tekmovanje

1. Vezalec lahko sodeluje v vsaki od navedenih kategorij le z enim vzorcem, ki naj ga pošlje v dveh primerkih in s katerim se ni udeležil še nobenega natečaja.

2. Za vsak vzorec je treba navesti:

- znano ali novo ime izdelka (v primeru, ko je le-to novo, naj bo izvirno in po možnosti kratko),
- geslo, s katerim vezalec pred komisijo izkaže svojo istovetnost,
- vezalne sestavine (telo, krilca, rep ...),
- velikost in tip trnka,
- ime živali, ki jo vezalec posnema, po možnosti priložiti njeno fotografijo (velja samo za kategorijo realističnih muh).

3. Žirija bo zavrnila vse vzorce, za izdelavo katerih bodo vezalci uporabili dele pravih insektov (krilca, noge ...).

4. V spremnem pismu naj vezalec navede svoje osebne podatke (ime, priimek, naslov, e-naslov, telefon, državo, za katero tekmuje), ime muhe in geslo ter ga v zaprti ovojnici priloži izdelku, dvojniki pisma pa ohrani za dokazilo avtorstva.

5. Žirija bo pri ocenjevanju v 1., 2. in 3. kategoriji upoštevala naslednja merila:

- razmerje med vezalnimi prvini,
- trdnost in tehnično dovršenost izdelave,
- ustreznost izbire gradiva,
- splošni vtis in

– inovativnost.

Pri ocenjevanju izdelkov v 4. kategoriji – realistični vzorci – bo največji poudarek na posnemovalni uspešnosti.

6. Žirija si pridržuje pravico do naknadne razvrstitve vzorcev, če bo menila, da le-ti niso prijavljeni v ustrezno kategorijo.

7. Odločitev žirije je dokončna.

8. Žirija bo upoštevala izdelke, ki bodo oddani na pošto **do vključno 31. januarja 2022.**

Izdelke pošljite na naslov:

Ribiška zveza Slovenije (za natečaj 2022)

Tržaška cesta 134

SI- 1001 Ljubljana

Na podlagi navedenih meril bo žirija izbrala po tri najboljše izdelke v posamezni kategoriji in podelila diplome ter nagrade za prva tri mesta.

Vljudno vas prosimo, da vse navedene podatke izpišete čitljivo, izdelke pa pošljete v embalaži, v kateri bodo zavarovani pred poškodbami med transportom!

Rezultati bodo razglašeni na zaključni prireditvi, o čemer boste udeleženci natečaja poprej pisno obveščeni.

Vse slovenske vezalce vljudno vabimo k udeležbi, saj s tem sodelujete tudi v tekmovanju za državnega prvaka.

Več informacij najdete strani na Facebook – tekmovanja: <https://www.facebook.com/flytyingchampionship>

Luka Hojnik,
predsednik Muharsko-
vezalske komisije RZS

Dr. Miroslav Žaberl,
predsednik RZS

DEŽELA TISOČERIH JEZER IN ŠČUK (1. del)

Vsakdo od nas je že slišal, da je Finska dežela tisočerih jezer. Če smo natančni, jih je 188.000. Po besedah mojega finskega prijatelja vsa še niso prešteta, kajti za jezero Finci štejejo le vodo, ki je večja od četrte hektara. Je pa Finska tudi dežela z ogromno posebnostmi. Prva so ljudje, ki so, z izjemami, seveda, pravo posebljenje načela: »Če nimaš kaj pametnega za povedati, potem bodi rajši tiho!« A ko začetna nezaupljivost popusti, v večini primerov postanejo res dobri sogovorniki in celo najboljši prijatelji.

Naslednja posebnost Finske je pokrajina. Do kamor seže pogled, je sama ravnina. Če upoštevamo dejstvo, da je najvišja gora (za naše razmere hrib) Halti, ki sega do višine 1.328 metrov, potem ste lahko prepričani, da se moj finski prijatelj le malo kislo nasmehne šali, da ko pride krt na plano, Finci že iščejo cepin in dereze za alpinistične podvige. Malo za šalo, malo zares, največja posebnost pa je voda. Sladka ali slana, povsod je mogoče vrhunsko loviti. Vodni živelj je nadvse pester, in sicer od arhipelagov ob obali, kjer zaradi izjemno nizke slanosti v morju lahko lovimo tudi ščuke, do celinskih voda in jezer, v katerih prebivajo številne ščuke, smuči, ostrži, linji, tudi krapov je kar precej v finskih

jezerih in rekah. Ne smemo pa pozabiti na arktične lipane, potočne postrvi in nenazadnje losose, po katerih slovita reki Tenon in Tornio.

Kakorkoli pogledamo, Finska je obljubljen dežela ribičev, predvsem muharjev in tistih, ki vijačijo plenilke, malo manj pa kraparjev. Zanimivo je, kako da krap sploh uspeva tako severno in v tako mrzlih razmerah. Razlaga je preprosta in predvsem zanimiva. Vsak lastnik hiške ob vodi mora v določenem obdobju vložiti v vodo, ob kateri ima posestvo, določeno število ribjih mladice. Ker pa so mladice krapov najcenejše in je merilo vložek po kosih in ne vrednostno, se precej lastnikov odloča za vložek krapa. Sicer večina vloženih

Opreme ni nikoli dovolj

Ščukarski raj

Naš domek za naslednjih osem dni

Tudi manjše ščuke so bile dobrodošle.

krapov postane hrana ščukam in smučem, a vseeno jih nekaj preživi in dosežejo zavidljive velikosti. A naša zgodba ni zgodba o krapih, ampak o velikih ščukah. Kako se je začelo vse skupaj?

Začetki

Že »davnega« leta 2015, ko je moj prijatelj Henrik prvič prišel na ribolov krapa v Slovenijo. In padla je ideja, da moram tudi jaz priti k njemu v goste. Prvi obisk Finske in njenih voda je bil leta 2017, ko sva tja potovala s prijateljem Urbanom Žurbijem. Za drugi obisk leta 2019 se je ekipi pridružil še Klemen Cerar, tretji, najbolj sveži obisk, pa sva letos opravila sama s Klemenom. Pravzaprav je bilo tretje potovanje načrtovano že za oktober 2020, a nama jo je, tako kot večini preostalega sveta, zagodla pandemija. Tako je bilo potrebno precej prilagajanja, prestavljanja letov, prestavljanja rezervacije hiške in nenazadnje prilagajanja Henrikovega prostega časa. A kdor čaka, dočaka in tako je končno prišel težko pričakovani 3. september 2021. Vsa oprema, vabe, palice, oblačila, vse je bilo praktično pripravljeno že precej prej, saj sva imela več kot dovolj časa za priprave in načrtovanje. Dodatni plus vseh priprav je bilo tudi dejstvo, da sva se odpravljala na jezero, ki sva ga poznala že iz prejšnjega obiska, tako da sva približno vedela, kaj potrebujeva. Seveda pa nikoli ni mogoče predvideti, kakšne bodo razmere za ribolov in, predvsem, ali bodo uspešne enake vabe, kot so bile pred dvema letoma.

Sedla sva v avto, preverila, če imava vse, predvsem vse papirje v povezavi s potovanjem, in se odpeljala proti Dunaju.

Let Dunaj–Helsinki je bil prijeten, a nama se je zdelo, da traja celo večnost. Po pristanku sva bila prva pri traku za prtljago in tudi skoraj prva zunaj letališča, kjer naju je že čakal Henrik. Snidenje po dveh letih je bilo nadvse prisrčno. Na poti do jezera smo se ustavili še na nekem drugem jezeru, saj smo morali naložiti čoln in Odprava zelenega zmaja se je končno peljala proti končni destinaciji.

Ko smo prišli na cilj, nas je pričakal znan prizor: hiška, v kateri smo bili že pred dvema letoma, in jezero, ki nam je v preteklosti prineslo toliko veselja in je ponovno obljubljal nepozabno dogodivščino. Jezero samo je dolgo 3 km, na najširšem delu široko dobrih 900 m, na (skoraj) sredini pa je veriga ozkih otokov, dolga približno 500 m. Povprečna globina jezera je od 2 do 3 m, ribolov pa zelo otežuje gosta in visoka trava, zaradi katere je mogoče uporabljati le vabe, ki jih je mogoče voditi v zgornjega pol metra vode ali še manj. Že ob prvem obisku je bilo trave veliko, a takrat smo bili spomladi in se rastlinje še ni toliko razbohotilo. Tokrat pa so bili plitvejši zalivi dobesedno nelovni: kjer ni bilo trave, so njeno mesto zavzeli lokvanji. Vedeli smo, da bo rastlinja več, da ga bo pa toliko, si nismo predstavljali niti v najbolj morastih sanjah.

Glede na to, da je bila ob prihodu ura pol šestih zvečer, smo se na hitro odločili, da vseeno za kako uro ali dve poskusimo srečo še isti dan. V hiško smo znosili opremo in torbe, pobrali ven najnujnejše od opreme in se odpeljali na jezero. V tistih dneh vremenske razmere niso bile ravno najboljše, nasprotno, več dni skupaj je pihal močan severni veter, ki navadno ne prinaša dobrega ulova, zračni tlak je

Prva več kot meter

V prvih dneh je bil vsak prijem vreden zlata.

Če že ni rib, so pa vsaj jurčki.

bil konstanten in zelo visok, vreme je bilo jasno, tako da kar zadeva razmer, vse, česar si nismo želeli. Poleg vsega je bila še zelo motna voda, ker je cvetela vrsta zelenih alg, kar je zelo zmanjšalo vidljivost v vodi. Ampak pričakovanja so vedno velika, tako da smo upali na presenečenje. Ker smo imeli prvi dan na voljo le dve uri za ribolov, preden bi padel mrak, smo se odpravili naravnost na del jezera, ki smo ga ob prejšnjem obisku poimenovali *Big Mama Bay*; Zaliv velikih mam. Tam smo namreč ujeli večino največjih ščuk. Ko smo zavili okoli otoka, nas je pričakal ne prav vzpodbuden prizor. Jezero je namreč obrnjeno v smer sever-jug, kar pomeni, da praktično ni bilo kotička, ki ga veter ne bi obiskal. Tako so bili na skoraj celotnem jezeru valovi, ki so se lomili v peno, kar je zelo otežilo sam ribolov. A smo vztrajali. Z nekaj nevarnimi situacijami – dobre štiri metre in pol dolg čoln ne nudi ravno vrhunske stabilnosti, sploh če so na njem trije ribiči –, smo začeli premetavati vabe. Minila je ura, dve, vsi brez prijema. Kratko, jedrnato: ne ravno motivacijsko. Ko smo se vrnili v hiško, smo počasi razpakirali, vmes pa iskali razloge, zakaj ni bilo prijema. »Mogoče vabe niso prave, mogoče na jesen delajo manjše vabe, mogoče so ribe kjer drugje po jezeru,« so bila vprašanja, ki smo si jih postavljali. Pravega odgovora pa od nikoder.

Naslednja dva dneva sta minila precej podobno; vreme je vztrajalo enako ribolovu nenaklonjeno in s težavo smo dobesedno »nafehtali« nekaj manjših ščuk na dan. *Big Mama Bay* pa še vedno kot da je vse življenje izumrlo. V ponedeljek naju je Henrik moral zapustiti zaradi obveznosti in vedela

sva, da bova večino časa preživela sama na čolnu. Henrik se je vračal šele pozno popoldan, da je lahko ujel nekaj kratkih uric na vodi. Za naju s Klemenom je bil dan skoraj enak dnevu: vstajanje, zajtrk, oblačenje, ob 8.30 na čoln, okoli 15. ure nazaj v hiško na kosilo, kratek predah in ponovno na čoln do teme. In glede na rezultatsko uspešnost prvih treh dni sva se s Klemenom že zelo začela spraševati, ali sploh še znava, ali sva sploh na istem jezeru kot pred dvema letoma in predvsem, kaj delava narobe.

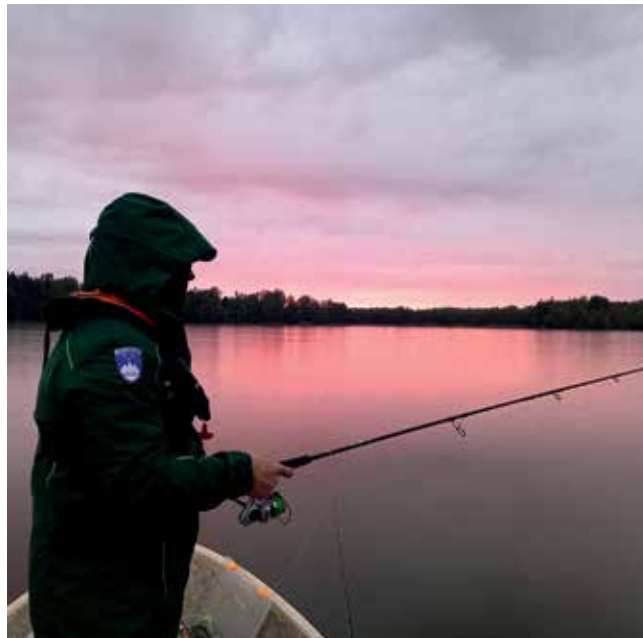
Ko se je Henrik vrnil na jezero, nama je najprej sporočil dobro novico. »Jutri se bo vreme spremenilo, začela bosta pihati južni in zahodni veter, zračni tlak bo začel padati in in nebo bodo prekrili oblaki. Tako da, fanta, jutri se začne pravi ribolov.« Vsekakor balzam za najina ušesa. Po odlični večerji smo še malo debatirali in polni novega upanja in motivacije odšli spat.

Torek nam je postregel popolnoma drugačen vremenski obraz. Veter se je umiril in zamenjal smer, na vodi je bilo mogoče opaziti, da tlak pada in s Klemenom se nama je tako mudilo na čoln, da sva kar preskočila zajtrk. »Danes pa bo,« sva si rekla in se odpravila naravnost v *Big Mama Bay*. A razočaranje bi bilo težko še večje. Vse dopoldne sva namenila premetavanju zaliva, a brez velikega uspeha. Nekaj rib sva sicer dobila, a ne tiste, zaradi katerih sva prišla tako daleč. Okoli poldneva sva se odločila, da zamenjava lokacijo, prestavila sva se nekaj sto metrov proti jugu in tam naju je čakalo presenečenje. Ščuke so bile aktivne in v nekaj urah sva ujela kar nekaj manjših ščuk, tja do 80 cm. »No, končno se je začelo,« sem dejal Klemenu. Začela sva se že vračati proti domu, ko sva si domislila, da bi pred kosilom na hitro poskusila še enkrat v *Big Mama Bay*. Ideja je bila več kot odlična, saj sem že pri tretjem metu začutil močan prijem. »Ja, končno,« mi je šlo skozi glavo. »Mogoče pa je še kaj življenja v tem zalivu.« Sledilo je kratko merjenje, merilni trak je pokazal lepih 109 cm in velika ščuka je zaplavala nazaj. »Stari, upam, da bo zdaj steklo,« je dejal Klemen, meni pa ni preostalo drugega, kot da sem se v celoti strinjal z njim. Po kosilu sva se vrnila nazaj, ujela še nekaj manjših ščuk in v temi sklenila ribolovni dan.

Sredino jutro je spet obetalo veliko. Podobno vreme kot dan prej, motivacija pa na višku. Rutina, kot vsak dan: najprej v *Big Mama Bay*, kjer pa spet razočaranje. Tri ure nič, nada, nothing, niente, null, mitään. Brez znakov življenja. Potem

Prekrasna ščuka, dolga 104 cm.

Večerno ščukarsko tihožitje

pa sva s Klemenom naredila kratek premor na otočku. Tudi narava je terjala malo odmora. Ko sva bila na otočku, sva pod nogami zagledala nekaj starih jurčkov. »Greva malo okoli pogledat, če se bo našlo kaj za večerjo,« je rekel Klemen. Seveda sem bil takoj za in v slabih desetih minutah sva na 100 m otočka našla dovolj jurčkov za super večerjo.

A jurčki so bili samo stranski dobitki, glavni cilj so bile še vedno velike ščuke. Zato sva se na otočku usedla, se na hitro okrepčala in začela ponovno razmišljati, kaj se dogaja v zalivu. Končna ugotovitev je bila, da očitno v tistem delu jezera ščuke spijo dlje in se zato odločila, da bova vse naslednje dopoldanske dele lovila drugje, popoldne in zvečer pa v Big Mama Bayu. Odpravila sva se na drugi del jezera, tokrat na sever, v upanju, da se mogoče tam kaj več dogaja. Bilo je precej bolje, vsaj glede števila ujetih ščuk, a spet nobene velike. Po kosilu sva se vrnila na vodo. Uganete, kam? Ja, logično, v Zaliv velike mame. Začela sva metati velike vabe, po dobre pol ure pa pravi prijem. Če ne bi dobro držal palice, bi mi jo ščuka zagotovo izbila iz rok, saj je bil udarec brutalen. Sledil je kratek, a zelo intenziven dvoboj, v katerem je najprej ščuki kazalo izjemno dobro, saj se je takoj zapodila v gosto travo in tam obtičala. »Je še gor? Ne vem, zgleda, da ne!« Nobenega občutka nisem imel, kaj se dogaja, saj se je okoli ščuke nabralo ogromno trave. Počasi sem dvignil vso težo na gladino, a ščuke sploh ni bilo videti. Klemen je začel odstranjevati travo in ko je odstranil ogromen šop, se je pod njim prikazala velika glava. »Še je gor, daj hitro podmetalko!« Čez nekaj sekund je bila ščuka v podmetalki, a še vedno nisva vedela, kolikšna je, dokler nisva odstranila vse trave. »Ja, o ja, velika je ... Čez meter ima.« Hitro sva jo izmerila: 104 cm, kratko fotografiranje in nazaj v vodo. Veselja je bilo dobesedno »na lopate«, ampak dneva še ni bilo konec. Do mraka je ostala še dobra ura in oba sva šla naprej v akcijo.

Ni minilo deset minut, ko je Klemen imel prijem. Precej nežen, pravzaprav takšen, da niti ni bil prepričan, ali je bil prijem ali ne. To je ugotovil že čez nekaj trenutkov, saj je riba spremenila smer in šla po svoje. Brez sunkovitih pobegov, brez skakanja iz vode, samo enakomeren beg, velika teža in moč. Čez nekaj sekund jo je Klemenu uspelo ustaviti in takrat sva jo zagledala. Dolga, debela, močna! In ravno ko jo je Klemen začel vleči k sebi ... je vrvica popustila. In ščuka je šla. Najprej sva se oba samo gledala. Nikomur ni bilo nič jasno, kaj se je

zgodilo. »Stari, ti si pa zdajle imel gor verjetno eno največjih rib v jezeru,« sem izustil. Vedela sva namreč, da je to »hotspot« za ribe, vroče mesto, kjer živijo ščuke krepko čez 125 cm in težje od 14 kg. V obdobju leta, ko je voda kristalno čista, so jo namreč že opazovali točno na istem mestu. »S*****, to ni res, a lahko noooooooooo,« je zavzdihnil Klemen. Ampak se pač zgodi, riba se sname, vse, kar lahko narediš, je, da mečeš naprej. Razočaranje obeh je bilo res veliko, toda kar je bilo, je bilo in gremo naprej. Tisti večer ni bilo več prijemov, tako da sva se v mraku počasi odpravila proti hiški, oba precej tiho v razmišljanju, kakšno riba sva izgubila. Ampak za dežjem vedno posije sonce in počasi prihaja nov dan.

Se nadaljuje ...

David Primožič

POVPRAŠEVANJE PO LEKTORIRANJU GLASILA RIBIČ

Spoštovani,

na RZS iščemo lektorja/lektorico za stanovsko glasilo RIBIČ, ki izhaja mesečno v desetih številkih, razen skupnih števil 1–2 in 7–8.

Pričakujemo osebo z doseženim nazivom dipl. slovenist/-ka in z vsaj petletnimi izkušnjami lektoriranja podobnih publikacij oz. primerljivimi referencami. Glede na pridobljene izkušnje dela z glasilom zahtevamo lektoriranje dela s korekturami. Pri cenah storitve lektoriranja pričakujemo cene, skladne s Cenikom Lektorskega društva Slovenije. Izbrani kandidat/kandidatka bo opravil/a preizkusno dobo, v kateri bomo preverili kakovost lektoriranja za tri tekoče številke glasila, delo pa bo plačano po avtorski pogodbi.

Z izbranim kandidatom bo sklenjena letna pogodba z možnostjo večkratnega podaljšanja. Vaše prošnje s CV pričakujemo na e-mail RZS do vključno 17. 12. 2021 do 16.00 ure.

Lep pozdrav,

Igor KLOBOVES, l.r.
predsednik
Uredniškega odbora RZS

dr. Miroslav ŽABERL,
predsednik
Ribiške zveze Slovenije

RIBIŠKO OBARVAN MORSKI ODDIH

Številni od nas komaj čakamo poletni oddih na morju, vendar verjetno marsikomu kaj hitro med poležavanjem na plaži misli uidejo k muharjenju. Zakaj ne bi torej združili morja z ribolovom in se na oddih odpravili na sosednjo Hrvaško, natančneje v okolico mesta Split?

Splitško-dalmatinska županija ponuja poleg lepih plaž tudi nekaj izredno zanimivih muharskih rek. Prvič sem za možnost muharjenja na obali izvedel od hrvaških prijateljev, s katerimi že vrsto let tekmuje na mednarodnih tekmovanjih. Lani se mi je na poti proti Dubrovniku ponudila priložnost, da preživim dan v hladni vodi reke **Jadro**, ki teče prav skozi mesto Split.

Po pričevanju prijateljev naj bi bila reka bogata s šarenkami, ki se v

reki tudi uspešno drstijo, v njej pa prebivajo tudi posebne mehkoustne postrvi. Ko se pogovarjamo o mehkoustni postrvi, po navadi pomislimo na Bosno in reko Neretvo, vendar prebivajo tudi v nekaterih drugih rekah. Prav v reki Jadro je precej bogata populacija predstavnikov te ribje vrste. Ker je to ribolov na morju, se nanj odpravimo v kopalkah in natikačih, saj poletne temperature zraka pogosto presegajo 30 °C. V tamkajšnji okolici traja sezona na rekah od marca do oktobra. Naj-

V poletni vročini je na reki Jadro potreben previden pristop, saj so ribe precej plašne.

Moja prva mehkoustna postrv

Čudovit vzorec mehkoustne postrvi

Opuščen mlin na spodnjem toku Jadra. V tolmunu pod mlinom se skrivajo številne lepe postrvi.

Luka z divjo šarenko z Jadra

boljši ribolov je v spomladanskih mesecih, saj poleti zaradi vročine ribe niso pretirano dejavne.

V Split sem prispel zadnje dni septembra, vendar so bile temperature še vedno popolnoma poletne. Po jutranji zmešnjavi iskanja dovolilnice, ki sicer stane 150 kun oziroma 20 evrov, sem si privoščil še kavo tik ob rečnem bregu, nato pa se lotil ribolova. Reka me je zelo hitro presenetila, saj so se prijemi rib vrstili eden za drugim, vendar so bile prav vse šarenke. Nato sem se sprehodil po sprehajalni poti in

Luka in ena izmed večjih mehkoústnih postrvi

Naravna okolica Cetinej

Cetinja

Pogled na Cetinjo

previdno opazoval rečno dno. Kmalu sem pod manjšim mostičkom opazil večjo ribo, ji vrigel posnetek ličinke, izkazalo pa se je, da je lep primerek mehkoústne postrvi. Pozneje sem na podoben način ujel še nekaj manjših primerkov in precej šarenk. Z ribolovom sem končal že pred kosilom, saj sem ujel zares veliko rib.

Ponovna priložnost za ribolov na reki Jadro se je ponudila letos med vračanjem z muharskega tekmovanja na reki Sutjeski v Bosni. Prijateljem sem želel pokazati zanimiv način ribolova v kopalkah pod toplim dalmatinskim soncem. Žal je revir na reki Jadro precej kratek, dolg približno dva kilometra, nas pa je bilo šest, zato smo se razdelili v dve skupini. Mlajše kolege smo napotili na Jadro, jaz pa sem se s sotekmovalcema iz ekipe Bled, Juretom in Matjažem, odpravil na reko **Cetinjo** v bližini. Je precej večja reka od Jadra, vendar je revir, na katerem smo lovili, prav tako dolg komaj dva kilometra, razteza pa se od jezua hidroelektrarne dolvodno proti morju in je izredno zanimivo razgiban. V Cetineji prebivajo domorodne potočne

postrvi in lipani, ni pa šarenk in mehkoústnih postrvi. Letos so bile razmere za ribolov precej težje, saj je bila reka zaradi dolgega sušnega obdobja nizka in razgreta. Videli smo veliko lepih potočnih postrvi, dolgih tudi več kot 60 centimetrov, pa tudi kakšnega lipana, ki pa preprosto niso bili zainteresirani za naše umetne muhe. Nekaj prijemov smo imeli na potezanke, vendar nam je zmanjkalo sreče, da bi kakšno ribo tudi fotografirali. Žal smo zaradi dolge poti do doma ribolov končali zgodaj in se odločili, da se bomo raje vrnili v hladnejšem obdobju.

Mlajša ekipa na reki Jadro se je izkazala bistveno bolje: vsi so ujeli nekaj mehkoústnih postrvi in tudi nekaj večjih šarenk. Seveda pa smo bili nad izkušnjo vsi navdušeni, saj je ribolov v kopalkah, toplem morskem zraku in ob zvoku škržatov zares nekaj posebnega. Če načrtujete dopust na Hrvaškem in radi muharite, vam predlagam, da obiščete Split, saj vam ne bo žal.

Rok Šparovec

RIBIŠKI SEJMI V LETU 2022

Domači in mednarodni sejmi ribištva so zelo pomembni za promocijo turističnega ribolova. Nekateri med njimi so skupaj lovski in ribiški, nekateri le ribiški, nekateri pa specializirani muharski sejmi.

RZS je skupaj z zainteresiranimi RD, Zavodom za ribištvo Slovenije, Zvezo za športni ribolov na morju, Slovensko turistično organizacijo ter zainteresiranimi turističnimi in gostinskimi organizacijami v minulih petnajstih letih uspešno sodelovala na številnih domačih in tujih ribiških sejmih. Prav z uspešnimi sejmskimi nastopi smo veliko prispevali k povečanemu obisku, posebno tujih ribičev na naših vodah. To se je odražalo zlasti na področju muharjenja, kjer smo v preteklosti sodelovali na številnih največjih muharskih sejmih v Evropi. V letu 2020 so bili tudi ribiški sejmi v večini odpovedani ali preloženi na letos, še več pa v leto 2022.

Letos je RZS pripravila posebno promocijsko brošuro Ribolov na krapovce in plenilke v Sloveniji, ki bo izšla še pred koncem letošnjega leta v slovenskem in angleškem jeziku. Brošura bo zelo pomemben pripomoček za promocijo našega ribolova v prihodnjih letih, še posebno v tujini. Skupaj z brošuro Muharjenje v Sloveniji bomo tako kakovostno celovito predstavili vse možnosti ribolova v Sloveniji.

V letu 2022 bo RZS ponovno sodelovala na Mednarodnem turističnem sejmu Alpe-Adria, ki bo januarja v Ljubljani, in Mednarodnem sejmu lovstva in ribištva v Gornji Radgoni v aprilu, razmišljamo pa tudi o ponovnem sodelovanju na nekaterih sejmih v tujini.

Objavljeni pregled predstavlja izbor sejmov na temo ribištva, ribiške opreme in ribolovnega turizma, ki jih pripravljajo v Evropi. Pregled sejmov je bil narejen na osnovi razpoložljivih sejmskih koledarjev v novembru. Nekateri sejmi v novembru žal še niso objavili programov za leto 2022, med letom pa so pogoste spremembe in celo odpovedi posameznih sejmov. Zato svetujemo bralcem, ki bi se želeli udeležiti posameznega sejma, naj pred odhodom na sejem pri organizatorju sejma ali na njegovi spletni strani še enkrat preverijo termin.

Januar

26.–29. 1.: ALPE-ADRIA – Mednarodni sejem turizma, kampinga in karavaninga, Ljubljana

29.–30. 1.: FETE DE LA PECHE A LA MOUCHE – Mednarodni muharski sejem, Roselier (Charleroi), Belgija

Februar

3.–6. 2.: FOR FISHING – Mednarodni sejem ribolova, Praga, Češka

12.–13. 2.: British Fly Fair International – Mednarodni muharski sejem, Stafford, Anglija

17.–20. 2.: FeHoVa – Mednarodni sejem lova, ribolova in orožja, Budimpešta, Madžarska

24.–27. 2.: DIE HÖHE JAGD & FISCHEREI – Mednarodni sejem lova in ribolova, Salzburg, Avstrija

Marec

18.–20. 3.: Dnevi lova in ribolova, Zagreb, Hrvaška

April

2.–3. 4.: EWF – Mednarodni muharski sejem, grad Fürstfeldbrück pri Münchnu, Nemčija

8.–10. 4.: Mednarodni sejem lovstva in ribištva LOV, Gornja Radgona

Maj

14.–15. 5.: FLY FAIR – Mednarodni muharski sejem, Putten, Nizozemska

November

18.–20. 11.: PESCCARE SHOW – Mednarodni sejem ribolova in plovil, Vicenza, Italija

Borut Jerše

Predstavitve Slovenije kot ribolovnega cilja na Mednarodnem muharskem sejmu SA.NA.M.A v Saint Etiennu v Franciji leta 2019

NOSTALGIJA

Prav vsak od nas se spominja svojih prvih ribiških korakov in čudovitih trenutkov, ki smo jih preživeli za vodo kot radovedni in nadobudni začetniki. Mnogim taki trenutki pomenijo tudi nekaj več kot zgolj prvi ribiški spomin. Verjetno se ne bom pretirano zmotil, če zapišem, da nas je veliko večino za ribolov navdušil družinski član. Naj bo to oče, dedek, stric ... Zgodba je stara kot čas in se ponavlja iz generacije v generacijo. Tudi sam nisem v tem pogledu nikakršna izjema.

Še vedno se prav natančno spominjam svojih prvih ribiških dni, ki sem jih preživel ob lokalnem bajerju, kjer sem z očetom lovil rdečeperke, medtem ko je on poskušal prelističiti kakšnega velikega krapa. Spomini niso ljubi zgolj zato,

ker pomenijo spoznavanje tega čudovitega hobija, temveč tudi čudovite trenutke, ki smo jih preživeli z ljubo osebo.

Pozneje, ko pridobimo dovolj znanja, se začnemo pogosteje tudi sami odpravljati na ribolov in v želji po vedno bolj zanimivih

Linj, riba, ki sem jo nameraval ujeti, se tokrat ni pokazala.

ribolovih pogosto pozabimo na ljudi, ki so nas seznanili s tem hobijem. Tudi sam v tem nisem izjema. V želji po večjem ulovu sem se v zadnjih nekaj letih pogosteje kot ne na ribolov odpravil sam ali pa v družbi kakšnega prijatelja s podobnimi ambicijami. Preden sem se sploh lahko zavedal, je minilo več let od zadnjega skupnega ribolova z očetom, k čemur je pripomoglo tudi dejstvo, da je oče v zadnjih letih vzljudil kolesarstvo in je svoje sobote raje preživel na kolesu kot ob vodi.

Prav zaradi naštetih razlogov sem bil precej presenečen, ko je oče pozno septembra omenil, da se mi želi pridružiti na naslednjem ribolovu. Precej začuden sem navdušen sprejel vabilo in kmalu sem začel pregledovati vremensko napoved in lokalne vode, kjer bi lahko preživela lepo ribiško soboto. Spomnil sem se, da mi je že pred leti povedal, da je v vseh svojih ribolovih doslej ujel zgolj enega linja. To je vrsta, ki sem ji v zadnjih nekaj letih namenil precej časa. Zato sem sprejel odločitev, da se bova prvo oktobrsko soboto odpravila beličariti na mrtvico ob Ljubljani. Tam sem v zadnjih dveh letih ujel veliko linjev in vedel sem, da ima tam oče možnost, da po vseh letih znova ujame to čudovito ribo. Med tednom sem kupil še nekaj drobnarij, ki sva jih potrebovala za ribolov, in potrpežljivo čakal na soboto.

Ob pripravi zajtrka me je prešinila misel, da sem še pred nekaj leti ob takem času prihajal domov z različnih zabav in nočnih dogodivščin. Morda pa tudi sam odraščam, sem pomislil. Dolgo pa nisem mogel biti zatopljen v svoje misli, saj je oče že nestržno čakal na odhod in me preganjal, naj hitro pojem. V najkrajšem mogočem času sem se obul, oblekel debelo jopo in se odpravil proti avtu. Z očetom sva zložila še nekaj ribiških potrebščin in

že sva bila na cesti. Po kratki vožnji sva prispela na breg Krnice in iz avta raztovorila vso potrebno opremo. Pred začetkom ribolova sva naredila še en obhod vode, poiskala znake ribje aktivnosti, kot so penjenje vode in premikanje blatnika. Rahlo zaskrbljen sem ugotovil, da praktično nikjer ni bilo videti ribje aktivnosti. To sicer ni obsodba na neuspešen dan, vendar v še zmeraj svežem spominu imam zadnja ribolova na omenjeni vodi, ki sta bila precej za v pozabo. Spomnil sem se tudi, da vedno, ko imam s seboj na tej vodi gosta, je ulov zelo slab oziroma ga sploh ni. Na podlagi opazovanja sem se odločil za mesto med blatnikom, ki mi je v preteklosti postreglo že s precej uspešnimi

Vedno se razveselim tudi manjših rib, saj uspeh navadno ni povezan z ulovom, količino rib in njihovimi merami.

ribolovnimi dnevi, oče pa je lovil na moji levi, kjer je imel malce več odprte vode.

Lovila sva na mojo najljubšo metodo ribolova, t.i. »dvignjeno metodo«. Gre za tehniko beličarjenja z lahkim plovcem, pri kateri imamo vso obtežitev oddaljeno zgolj kakšnih deset do petnajst centimetrov nad vabo in na dnu. Ob prijemu riba pogosto dvigne vabo z dna skupaj z našim obtežilom, kar se pokaže z dvigom plovca iz vode (in ne tako, da se le-ta potopi). Očetu sem še hitro pokazal, kako naj meče, da se bo izognil visečim vejam v bližini, in okoli pol osme ure sva zares pričela. Obe ribolovni mesti sem nakrmil s kombinacijo sladke koruze in kuhanih konopljinih semen. To je bilo sploh prvič, ko sem za krmo uporabljal konopljina semena. Za nakup te vabe sem se odločil, ker sem že večkrat prebral, da ribo dlje zadržijo na ribolovnem območju kot druge vabe za privabljanje. Razlog tiči v tem, da gre za zelo majhna semena, ki se nato porazgubijo na dnu med kamenčki ali muljem in ribe porabijo več časa, da izbrskajo majhna semena kot pa recimo zrna koruze.

Krmil sem s precej majhno količino vabe, zgolj nekaj pesti konoplje in koruze na vsakem mestu. Vedel sem, da bova lovila le dopoldne in da pretirano krmljenje pogosto ne doseže želenega učinka. Že kakšnih petnajst minut po začetku ribolova sem spoznal, da se je krmljenje splačalo, saj so se na obeh ribolovnih mestih začeli pojavljati številni mehurčki. Ni bilo ravno agresivno penjenje vode, ki sem ga videval poleti, vendar je bilo dovolj, da sem vedel, da se nekje pod gladino ribe hranijo na ponujeni koruzi in konopljinih semenih. Kljub vsej aktivnosti v neposredni bližini

*Za razliko od prejšnjega
prijema ribe je tokrat sunkovito
pobegnila k lokvanjem in
potopljeni veji na moji levi.*

obeh plovcev pa sta le-ta povsem mirovala. Tudi to sem že doživel na tej vodi: znamenja rib povsod okoli vabe, vendar brez prijema.

Prijem je bil šele debelo uro po pojavu mehurčkov, ko je očeto v plovec počasi splezal iz vode in se ulegel na gladino. Sledil je hiter zateg, ki pa je bil vseeno prepočasen in riba je očitno že pred zategom spustila vabo. Oče je na trnek hitro nataknil novo zrno koruze in vabo vrgel na isto mesto, kjer je doživel prijem. Z dvignjeno moralo sem se odločil, da bom zamenjal vabo. Zrno koruze sem na trnku zamenjal z olupljeno morskno kozico in vabo položil med mehurčke, ki sem jih videl ob obali. Zgolj nekaj minut po omenjeni spremembi je moj plovec izginil pod vodno gladino,

Nekega meglenega jutra ob mrtvici. Rajsko.

Prvi krap, ki se je tisti dan namenil vzeti ponujeno vabo.

sledil je zateg in moja palica je bila pošteno upognjena. Riba je plavala zelo počasi, zaradi česar sem pomislil na večjo ribo. Še preden pa sem imel priložnost svojo teorijo potrditi, se je riba snela in moja naveza je pristala v vejah drevesa nad menoj. Po nekaj minutah sem jo uspel brez trganja dobiti nazaj. Na trnek sem ponovno nataknil kozico in vabo vrnil v vodo. Tokrat nisem čakal niti minute: plovec se sploh ni dobro postavil, ko je že ležal na vodni gladini. Zateg, ki je sledil, je bil tokrat povsem v prazno. Oče je tudi sam želel poskusiti novo odkrito »magično« vabo in koruzo hitro zamenjal za kozico. Minilo je okoli pet minut, ko sem zaslišal, kako se iz očetovega kolesca silovito odvija laks. Pogledal sem v levo in oče je v rokah držal upognjeno ribiško palico. Hitro sem vstal, svojo navezo potegnili iz vode in s podmetalko ter blazino pritekkel k očetu. Riba je bežala zelo v levo, na srečo proti odprti vodi. Po približno petih minutah utrujanja sem na gladini zagledal krapa, ki je verjetno tehtal le dobra dva kilograma. Po še kakšni minuti boja sem ga zajel v podmetalko in položil na blazino. Sledilo je hitro odpenjanje in krapek se je vrnil v svoje domovanje med lokvanji. Preden sem se vrnil k svoji palici, sem malce zategnil zavoro na očetovem kolescu in mu ponovno nahrnil mesto s pestjo koruze in konoplje. Vrnil sem se na svoje ribolovno mesto in z vodo zmešal *tajger*. Na ribolovu imam rad izbiro različnih vab, tako ribam lažje ponudim tisto, ki si jo želijo tisti dan. Posodico s *tajgerjem* sem komaj položil na tla, že sem zagledal, kako plovec leze iz vode. Skočil sem do palice in zategnil. Za razliko od prejšnjega prijema ribe je tokrat sunkovito pobegnila k lokvanjem in potopljeni veji na moji levi. Naredil sem, kar sem lahko, da bi ribo ustavil, vendar laks ni zdržal pritiska in predvrstica je popustila. Razočaran sem začel navezovati novo, močnejšo predvrstico, toda še preden sem uspel navezo končati, sem zagledal, kako oče znova v rokah drži upognjeno palico in se bojuje z ribo. Po nekaj minutah sva imela v podmetalki znova manjšega krapa, ki je po fotografiranju zaplaval v svoje vodno

kraljestvo. Oče se je nato odločil, da bo lovil na *tajger*, jaz sem vztrajal s koruzo in kozicami v želji, da bi ujel linja. Po dosedanjih izkušnjah sem imel na *tajgerju* vedno več prijemov krapa kot linja. Oče je imel s *tajgerjem* precej aktivnosti in kmalu je ponovno na kopno potegnili manjšega krapa. Po kakšni uri sem tudi sam začel uporabljati *tajger* in kmalu sem ujel manjšega krapa, ki je hitro po prijemu pobegnil globoko med blatnike. Konico palice sem držal tik ob vodni gladini in krapa sem uspel brez večjih težav spraviti iz blatnika. Kmalu potem, ko sem ribo izpustil, je tudi oče ujel krapa. Ko sem šel k njemu s podmetalko, sem preslišal dva druga ribiča, ki sta se čudila, koliko sva ujela in na moja usta se je prikradel malce vzvišen nasmešek, saj sem bil pogosto tudi sam v njihovih čevljih.

Kmalu potem sva z ribolovom končala in se odpravila domov. Še pred odhodom pa sem ribičema, ki sta se malo prej čudila najinem uspehu, predstavil »dvignjeno metodo« in krmljenje s konopljinimi semeni, ki se je izkazalo za precej uspešno.

Morda je res, da se ribe hranijo dlje, če krmimo tudi s konopljo, saj se prijemi in aktivnost niso ustavili vse do najinega odhoda okoli enih popoldne. Po navadi se na omenjeni vodi aktivnost rib zelo ustavi okoli desete ure. Druga razlaga je, da se zaradi krajših in hladnejših dni ribe tedaj hranijo dlje in so posledično aktivne čez večji del dneva. Potreboval bom še nekaj ribolovnih dni, da bom teorijo o hranjenju s konopljo lahko potrdil ali ovrgel.

Cilja, ki sva si ga zadala z očetom, ujeti linja, sicer nisva izpolnila. V zadnjih mesecih je to postalo precej težje, saj so v vodo vložili krape, ki so bolj požrešni in linja prehitijo na krmišču. Kljub neuspehu pa je bil to ribolov, v katerem sem neizmerno užival, saj je znova priklical pozabljene spomine prvih ribolovnih dni, ki sem jih za vodo preživel z očetom. Ni vedno vse v ribah, ki jih ujamo, temveč so pomembnejši ljudje, s katerimi delimo trenutke lova.

Grega Pavlin

ITALIJA 2021: SVETOVNO PRVENSTVO V RIBOLOVU S PLOVCEM

Člani reprezentance Jernej Ambrožič, Miha Jezovšek, Primož Adanič, Tadej Panker, Mitja Kmetec, rezerva Andrej Kardinar in trener Božo Irgolič so se zbrali v nedeljo, 5. septembra, na počivališču Barje in nadaljevali pot proti Italiji v Pesciero del Garda. Tja so prispeli ob 17. uri, in sicer v mesto Sirmione, kjer so imeli rezervirani dve mobilni hiši v kampu, 12 km od Pesciere del Garde. Sam sem se ekipi pridružil ob 21. uri.

V ponedeljek smo začeli s treningom. Vabe in hrano za ribe smo prejeli vsako jutro neposredno na trasi od dobavitelja. Treningi so potekali od ponedeljka do petka. Lovili smo pretežno skardole, dolge od 5 do 15 cm, in klene do 2 kg s tehniko ribolova na štek in bolognese. Na treningih je bil ulov od 1 do 3 kg na tekmovalca.

55. mesto Primož Adanič 6 – 17 k. točk,
84. mesto Miha Jezovšek 15 – 18 k. točk.

V nedeljo zvečer sta bila svečan zaključek 67. Svetovnega prvenstva in podelitev medalj in pokalov. Svetovni prvaki so postali Italijani s 75.

Tadej na tekmi v pričakovanju prijema večje ribe

Trenerja Božo Irgolič in Andrej Kardinar dopoldan ter odlična kuharja zvečer

V četrtek je bilo slovesno odprtje v Pescieri del Garda. V soboto in nedeljo je potekalo tekmovanje; sodelovalo je 23 reprezentanc. Slovenska reprezentanca je zasedla solidno deseto mesto. Rezultati naših tekmovalcev so bili naslednji:

- 34. mesto Mitja Kmetec 17 – 1 k. točk,
- 38. mesto Jernej Ambrožič 18 – 2 k. točk,
- 41. mesto Tadej Panker 3 – 17 k. točk,

kazenski točkami, 2. mesto so osvojili Čehi s 86,5 točke, 3. mesto pa Angleži z 89 točkami. Slovenska ekipa je osvojila deseto mesto s 114 kazenski točkami.

Svetovni prvak za leto 2021 je postal Goran Radović - Gica iz Srbije (5 k. točk), 2. mesto je zasedel Imre Szakovics, Madžarska (6 k. točk) in 3. Čeh Petr Klasek (6 k. točk).

Avgust Prelog, vodja reprezentance

Člani slovenske reprezentance: Jernej Ambrožič, Mitja Kmetec, Miha Jezovšek, Andrej Kardinar (trener), Avgust Prelog (vodja), Tadej Panker in Primož Adanič

RIBIČI SO RIBJI ŽIVELJ IZ BUKOVNIŠKEGA JEZERA PRESELILI V SVOJE LOVNE VODE

Člani RD Lendava, ki deluje že več kot 60 let in združuje 540 ribičev, ki delujejo v ribiških enotah Lendava, Dobrovnik, Kot, Črenšovci in Petišovci, po svojih močeh skrbijo za lovne revirje, ribji živelj in pripravljajo številne delovne akcije pri čiščenju voda in obrežij.

V svoje lovne vode vlagajo tudi ribji zarod. V RD Lendava so še posebno ponosni na akumulacijsko Bukovniško jezero, ki leži južno od naselja Bukovnica v zaščitenem Krajinskem parku Goričko. V jezeru živi več vrst rib. Nekoč je bilo Bukovniško jezero namenjeno ribogojstvu, šele pozneje se je razvil tudi športni ribolov.

v bazen pri ribiškem domu v Lendavi. Tja so premestili kapitalne ribe, druge pa so preselili tudi v nekatere druge revirje. Ribiči so ribe lovili s posebnimi mrežami. Ko so jih polovili iz vode, so jih sproti nalagali na štiri cisterne s kisikom. Skupaj so ulovili sedem ton različnih vrst rib. Med njimi so bili tudi kapitalni primerki, težki od 5 do 30 kg.

Bukovniško jezero je trenutno suho, brez vode in rib.

Ribiči so ribji živelj iz Bukovniškega jezera preselili v nekatere druge svoje lovne vode.

Ena od trofejnih rib, ki so jih iz Bukovniškega jezera zaradi sanacije preselili drugam.

Jezero leži med kostanjevim in bukovim gozdom in je pomembna točka za razmnoževanje dvoživk. Okoli jezera je speljana gozdna učna pot, ki je dolga 1700 m. Bukovniško jezero je v svoji zgodovini v začetku spadalo pod okrilje Pomurske ribiške zveze s sedežem v Ljutomeru. Leta 1959, ko so ustanovili RD Lendava, pa je Bukovniško jezero prešlo v upravljanje RD Lendava. Čeprav v Pomurju delujejo še ribiške družine Ljutomer, Gornja Radgona in Murska Sobota, so lendavski ribiči po razdelitvi lovnih površin nezadovoljni, kajti lovne vodne površine niso razdeljene po katastrskih mejah.

Bukovniško jezero je nastalo leta 1950 kot zadrževalnik vode, in sicer zato, da potok Bukovnica ne bi več ogrožal vasi Dobrovnik in njene okolice. Površina jezera meri 9 ha, na nekaterih mestih je voda globoka 3,5 metra. V tem času je Bukovniško jezero preživelo kar veliko posegov. Ribiči so jezero nazadnje izpraznili leta 1997. Takrat so potrebovali kar dve leti, da se je ponovno napolnilo z vodo in ribjim življenjem. Tisti čas so ljudje nasip ob jezeru zgradili ročno zaradi ojezeritve potoka Bukovnica, da bi se obvarovali pred visokimi pomladnimi vodami.

Čas je naredil svoje in po strokovnem ogledu so ugotovili, da je nasip Bukovniškega jezera precej premočen in pušča. Gladino vode v jezeru so spustili za okoli 40 cm, pri čemer so želeli posledično zmanjšati pritisk na nasip. Tako so se v RD Lendava skupaj z ARSO dogovorili, da bodo pred začetkom sanacije Bukovniškega jezera začeli s preselitvijo rib v njihove lovne vode.

Akcija je potekala v nedeljo, 25. oktobra, ko je družina organizirala prostovoljno delovno akcijo. Ribiči so s pomočjo ribogojca Požeg s posebnimi ribiškimi mrežami začeli loviti ribe v jezeru. Ker sami niso mogli biti kos nalogi, so najeli ribogojca, ki ima izkušnje in se ukvarja z odlovi. Kot je povedal predsednik RD Lendava, **Jože Jerebic**, je bil to velik projekt in zalogaj, a z dobro voljo jim je uspelo iz Bukovniškega jezera poloviti vse ribe, ki so jih odpeljali in premestili

Predsednik RD Lendava, Jože Jerebic

Kar 2700 kg večjih primerkov rib so preselili v bazen pri ribiškem domu. Druge ulovljene ribe so preselili v ribolovne vode na območju RD Lendava. Sedaj, ko so ribe preseljene v bazen, jih bodo ribiči skrbno čuvali. Dovajali jim bodo svežo vodo in kisik, spremljali bodo vsebnost kisika v vodi, pH vrednost vode in jih krmili z namensko hrano za krape. Gre za matično jato, katere predstavniki se bodo pozneje drstili.

V akciji je sodelovalo 50 članov RD Lendava, od katerih je bilo kar dvajset ribičev samo pri mreži za zajemanje. Preostali ribiči so sodelovali pri razvrščanju in razvozu rib. Tokrat so ribiči ribe izselili že tretjič, odkar upravljajo z Bukovniškim jezerom. Nekoč so ribiči kupovali, vzrejali in krmili ribe, jih lovili in vozili v svoje lovne vode. Sedaj, ko so jih že preselili, so začeli s sanacijskimi deli Bukovniškega jezera. Najprej bodo očistili mulj, sanirali bodo tudi nasip. Nato bodo po dnu strojno razgrnili zemlino in tako preprečili puščanje vode. Ko bodo vsa sanacijska dela opravljena, kar naj bi bilo spomladi 2022, bodo počakali, da se bo akumulacijsko jezero spet napolnilo z vodo. Ker je Bukovniško jezero vodno telo s posebnim statusom, se mora napolniti samo, brez dovajanja vode. Polnjenje bo trajalo dolgo. Pri tem upajo na vlogo Bukovniškega potoka in vodo, ki priteče iz bližnjih hribov. RIBE, ki so jih preselili v bazen pred ribiški dom, bodo šele takrat vrnili v Bukovniško jezero.

Med sanacijo nasipa bodo povečali velikost iztočne cevi. Uredili bodo »otok« z muljem in zemljo, ga zasejali s travo in posadili drevje. Služil bo kot življenjski prostor za race, dvoživke in tako naprej.

V zadnjem času so v RD Lendava dobro gospodarili. Ob sanaciji bukovniškega jezera pričakujejo vsaj delno državno povračilo stroškov v obliki odškodnine.

Jože Žerdin

Foto: Štefan Gyurica

RIBIČI SO ZAVIHALI ROKAVE

Člani RD Lendava so v zgolj dveh dneh izpraznili nekoč mestni kopalni bazen, zdaj društveni ribnik, ter iz njega uspešno preselili večino vodnega življa. V prihajajočih dneh bodo strugo posuli z apnom in za tem začeli z vnovičnim polnjenjem.

RD Lendava je pred tedni začela črpati vodo iz društvene- ga ribnika, nekoč mestnega kopalniškega bazena, ki se ga bodo morda bolje spominjale starejše generacije občanov. Vodo iz ribnika v bližnji potok Črnec, od koder se sicer ribnik tudi polni, so črpali s štirimi črpalkami. Da so gladino vode znižali do take mere, da je še omogočala izlov vodnega življa, so potrebovali skoraj 36 ur. Člani RD Lendava so izlov rib opravili z večjo ribiško mrežo, s katero so bili zelo učinkoviti.

Ribe so bile različnih vrst: bilo je približno 30 krapov, dve ščuki, 15 klenov in 27 manjših rib različnih vrst – babuška, rde- čeperka, ... Skupno so preselili okrog 80 rib v za to namenjeni plastičen transportni rezervoar, za tem pa je sledila vožnja v gramoznico ob t.i. Speedway progi v Petišovcih. Potem, ko bo ribnik v Lendavi ustrezno napolnjen z vodo, bodo vanj preselili ribe iz Bukovniškega jezera, ki ga nameravajo že zelo kmalu izprazniti. Njegov nasip je namreč v slabem stanju in ob večjem deževju pušča, sanacija pa brez velikega znižanja gladine ne bo mogoča.

Kot so povedali v RD Lendava, bo po prvih informacijah gladino vode treba precej znižati, kar bi lahko pomenilo, da bo na suhem ostalo kar nekaj površine sedanjega jezera. Povprečna

Člani RD Lendava so zavihali rokave in izpraznili društveni ribnik, ribe pa preselili na varno. Foto: arhiv RD.

globina jezera je sicer tri metre, njegova največja globina pa doseže osem metrov.

Jože Žerdin

V BOHINJU PRVIČ V SLOVENIJI DOGODEK EFFA

EFFA (European Fly Fishing Association oziroma Evropska muharska ribolovna organizacija), ki ima svoje člane v več kot 20 državah, vsako leto organizira izobraževalno-povezovalni dogodek za svoje predstavnike in člane. Glavni namen organizacije je združevati vse deležnike, ki jih zanima muharjenje. EFFA je tako glavni povezovalni organ muharskega ribolova v Evropi, hkrati pa se zavzema za zaščito rek, ravnovesje v njih in skrbi za izobraževanja muharjev, vezalcev in inštruktorjev.

Letos so za ta dogodek prvič izbrali Slovenijo in v veliko čast nam je, da smo jih lahko gostili v Bohinjski Bistrici. Soorganizatorji smo bili tudi v ribiški trgovini Flyfisher's Friend (smo tudi člani omenjene organizacije EFFA), povezali pa smo se s Penzionom Cerkovnik, ki je omogočil zunanji prostor z bazenom za kasting.

Tridnevni dogodek, ki je potekal od 8. do 10. oktobra, smo začeli s pozdravnim večerom, ki se ga je udeležilo 36 tujih ribičev muharjev iz Švice, Nemčije, Avstrije, Italije, Bolgarije, Belgije, Francije in Nizozemske.

Naslednji dan so bili najprej dogodki, namenjeni inštruktorjem kastinga, nato pa so potekale še delavnice odprtega tipa in so bile namenjene vsem, ki jih zanima muharjenje. Delavnice so vodili Herbert Daiggeler (EFFA inštruktor – osnove), Günter Feuerstein (EFFA Master – dvoročne muharice), Valerio Santagostino (EFFA Master – specialni meti), Giacomo Catellani (EFFA Master – metanje z lahkimi muharskimi vrvicami) in Daniele Di Fronzo (EFFA Instruktor – najpogostejše napake pri metanju).

Ob koncu delavnic se je vsakdo lahko preizkusil v metu v tarčo, oddaljeno 27 metrov. Glede na samo specifičnost pravilne

Od 8. do 10. oktobra 2021 je v Sloveniji prvič potekal dogodek EFFA.

izvedbe in razdaljo meta jih ni bilo veliko, ki bi jim to uspelo. Pa vendarle se lahko pohvalimo z ribičem iz domačih vrst, Sašo Kladnikom, ki mu tovrstni preizkus ni povzročal težav. Zadnji dan je bil namenjen muharjenju in spoznavanju naših revirjev.

Večina gostov je bilo pri nas v Bohinju prvič in so ostali veliko

dlje, kot smo pričakovali. Predvsem smo z dogodkom Slovenijo kot ribiško destinacijo zagotovo zarisali na zemljevid EFFA, kar pomeni pomemben prispevek slovenskemu (ribiškemu) turizmu. Udeležence so očarali naša lepa narava, čiste in razgibane reke, ki so dobri ribolovni revirji. Navdušeni so bili nad našo gostoljubnostjo, kulinariko in udobno namestitvijo. Gostje, predstavniki EFFA, so v majhnosti Slovenije spoznali veliko možnost različnih ciljev za ribolov, ki so hitro dosegljivi.

Dogodek ne bi bil tako uspešen, če se ne bi povezali med seboj. Zato se zahvaljujemo županu Občine Bohinj Jožetu Sodji, ki je goste pozdravil na otvoritvenem večeru in jim izrekel dobrodošlico. Zahvala tudi restavraciji Pri Lovcu, RD Bohinj in RD Radovljica.

Organizatorji in udeleženci dogodka smo z odzivi zelo zadovoljni in se že veselimo naslednje priložnosti za nov dogodek EFFA.

Helena Vukšinič

OKRONALI NOVEGA RIBIŠKEGA CARJA

LASKAVI NASLOV SI JE PRISLUŽIL DRAGO PERKIČ

V organizaciji Športnega društva prijateljev ribištva in kajakaštva Krog v Mestni občini Murska Sobota je 3. oktobra v ribniku Kanu v Krogu pri Murski Soboti potekalo ribiško tekmovanje za ribiškega carja za leto 2021.

Tekmovanja se je udeležilo 14 ribičev Športnega društva prijateljev ribištva in kajakaštva Krog. Največjo ribo, krapa, težkega 5,450 kg, je ujel član društva Drago Perkič iz Petanjcev. Ob uspehu in kronanju novega ribiškega carja so mu ribiči in vodstvo društva čestitali ter mu zaželeli še veliko podobnih uspehov tudi v prihodnje.

Kronanja se je udeležil tudi murskosoboški župan dr. Aleksander Jevšek, ki je carju čestital in mu za prestižno mesto podelil poseben pokal. Ribič Drago Perkič je dolgoletni ribič, za seboj ima tudi že mnogo ribiških tekmovanj.

Jože Žerdin

Ribiški car je postal Drago Perkič.

TABOR MLADIH RIBIČEV RD TOLMIN

V Ribiški družini Tolmin smo veseli, da nam je po več letih uspelo organizirati Tabor mladih ribičev muharjev, ki sta ga prek projekta Lipan v porečju Soče sofinancirala Evropski sklad za pomorstvo in ribištvo ter Republika Slovenija.

Mladi udeleženci tabora. Foto: Danilo Lesjak.

Tabor je potekal v začetku julija, od 2. 7. do 4. 7. 2021, na prireditvenem prostoru Lahnica, v bližini reke Soče pod vasjo Volarje. Udeležilo se ga je 15 mladih ribičev, starih od 10 do 17 let, ki prihajajo iz vrst RD Postojna, RD Koper in RD Tolmin. Poleg štirih mentorjev so mlade ribiče spremljali prostovoljci RD Tolmin.

Program tabora je zajemal različne dejavnosti, kot so: prikaz kastinga – muharjenja, vezava umetnih muh, predavanje in kviz o lipanu ter seveda muharjenje na rekah Tolminki, Bači in Soči pod vodstvom osmih mentorjev in spremljevalcev.

Odprtje tabora mladih ribičev je potekalo v petek popoldan z nagovorom predsednika RD Tolmin, **Milana Berlota**, ki je udeležence pozdravil in jim predstavil aktivnosti za naslednje

Delavnica vezanja umetnih muh. Foto: Suzana Kobal.

Prvi ulov na Bači. Foto: Suzana Kobal.

dni. Mentorja mladih v RD Tolmin, **Suzana Kobal** in **Erik Golob**, pa sva mlade seznanila s programom in pravili tabora.

Začeli smo s prikazom muharjenja, ki je edini dovoljeni način ribolova na naših vodah. Prikaz suhih ribiških disciplin sta vodila **Tomo Sotenšek**, mentor kastinga in vodja reprezentance, ter **Tjaša Flajs**, aktualna članska svetovna prvakinja. Med mladimi ribiči so bili tudi takšni, ki muharske palice še nikoli niso imeli v rokah in so uspešno osvojili novo

V večernih urah nam je član RD Tolmin **Laurens Bumbendorfer** iz Avstrije predvajal svoj dokumentarni film *Smaragdni raj*, ki opeva lepote muharjenja in narave v dolini reke Soče.

V sobotnem jutru smo se spočiti odpravili na ribolov. V dveh skupinah smo se v spremstvu osmih mentorjev podali na reki Tolminko in Bačo. Ribolov je bil uspešen za vse mlade ribiče in poln novih doživetj za najmlajše, ki so prvič lovili na reki. Po dobrih treh urah nas je lakota pregnala od vode v naš tabor, kjer nas je na mizi že čakalo kosilo. Čas po njem smo izkoristili za vezavo umetnih muh pod vodstvom članov RD Tolmin **Valentina Kolenca** in **Boštjana Jakopiča**, ki sta mlade junake navduševala z različnimi načini vezave umetnih muh. Vsi fantje so imeli možnost narediti svojo umetno muho, med katerimi sta mentorja izbrala tri najboljše, ki so vezalcem prinesle praktične nagrade. V popoldanskih urah smo ponovno pohiteli na ribolov, ki smo se ga vsi veselili, saj smo lahko preizkušali svoje na novo narejene muhe.

V nedeljo zjutraj je naša četica s palicami v rokah in škornji na nogah ter malico v nahrbtniku odkorakala čez volarski most na reko Sočo, kjer smo se pomerili v muharjenju. Ulov smo točkovali in najboljše ribiče z največ ujetimi ribami nagradili z medaljami.

Lepo druženje, ki je mladim prineslo nova doživetja, znanja in prijateljstva, se je počasi iztekalo in slovo je bilo neizbežno. Nasmehanih obrazov smo se poslovili v upanju, da se bomo naslednje leto ponovno srečali v še večjem številu na naših lepih rekah in izsledili tudi kraljico naših voda, soško postrv.

Mentorja se zahvaljujeva vsem, ki so prispevali svoj čas in trud ter tako pripomogli k uspešni izvedbi tabora.

Suzana Kobal in Erik Golob,
mentorja mladih ribičev

Z zanimanjem smo prisluhnili predavanju o lipanu. Foto: Erik Golob.

znanje. Po končanem prikazu so se mladi ribiči pomerili še v disciplini *muha cilj* ter najuspešnejši med njimi prejeli praktične nagrade.

Sledila je predstavitev projekta Lipan v porečju Soče pod vodstvom **Blaža Močnika**, ki je ob pripravljenih učnih listih mlade seznanil s problematiko lipana. Tema je izzvala veliko vprašanj, na katera smo skupaj poiskali odgovore s pomočjo zanimivega in poučnega kviza.

ZAKLJUČEK LOVA RIB Z UMETNO MUHO

Po premoru so tudi muharji nadaljevali s prvenstvom, tako člani kot veterani. V članski konkurenci smo sicer predvideli tri tekme, vendar smo morali tekmo v Šempetru zaradi udeležbe štirih ekip na tekmovanje Alpe – Jadran na Sutjeski odpovedati, saj ni bilo prostega termina v natrpanem jesenskem programu.

Tako se je prvenstvo nadaljevalo na Savi pod okriljem RD Radovljica. Po dolgem času smo se vrnili v revir, kjer so bile v preteklosti zelo zanimive in lepe tekme, tako da smo tekmovalci komaj dočakali novi izziv. Na Gorenjskem nas je 5. septembra pričakala lepa sončna nedelja. Tudi Sava je bila proti pričakovanju zelo ugodna za ribolov, domačini pa so odlično postavili štartna mesta, ki so bila več ali manj enakovredna. Tako pa so se potrudili tudi tekmovalci. Letošnje prvo zmago si je priboril sicer vodilni po prvem delu Blejčan Rok Šparovec, ulovil je 18 rib, na drugo mesto se je prebil njegov sotekmovalec Dejan Ambrožič z 12 ulovljenimi ribami, na tretje pa Danilo Bižal iz Medvod z 18 ulovljenimi ribami.

S to zmago je Rok svojo prednost pred zasledovalci še krepko povečal za osvojitve naslova državnega prvaka. Nobenih presenečenj ni bilo v ekipni razvrstitvi. Prva ekipa Bleda je z veliko prednostjo zmagala (zbrala je vsega 9 točk), na drugem mestu Mozirje (20 točk) in tretji Mladi Blejci, ki so zbrali 26 točk. Na savski tekmi v Radovljici je bilo ujetih in izmerjenih 213 rib, od tega 150 šarenk, 54 lipanov ter samo 9 potočnic. Kot sem že omenil je tekma v Šempetru na Savinji odpadla, tako da smo nadaljevali prav tako na Savinji, vendar v Mozirju, kjer je že kar nekaj let zadnja tekma in se odloča o končnih rezultatih.

Drugi na DPRD, ekipa Mozirje

Nedelja, 19. september, prav tako lep sončen dan, vodostaj Savinje pa precej pod običajnim. Domačini so se držali dogovora, da pred tekmo v reko ne bodo vlagali šarenk, zato je za tekmovalce bil poseben izziv, majhna voda in »natur« riba. Zadnja tekma v Mozirju je že velikokrat postregla z velikimi presenečenji in tudi tokrat je bilo tako. Zmago si je zasluženo priboril tekmovalec Maribora, sicer pisec teh vrstic, Drago Ornik, z 19. ulovljenimi ribami, predvsem lipani. Na drugem mestu je čast Bleda ubranil Jure Osolin, ki je ulovil 15 rib, na tretjem mestu pa zopet presenečenje, Domen Jaklič iz Novega Mesta, ki je ulovil 18 rib. Prav tako je bilo presenečenje ekipna zmaga Maribora s samo 16 zbranimi točkami, saj nista zaostala niti ostala dva Mariborčana. David Babič je pristal na 5. mestu in Drago Kocjan na 10. mestu. Ekipno drugo mesto so si priborili tekmovalci Bleda, zbrali so 25 točk, tretji so bili domačini iz Mozirja, ki so zbrali 31 točk. Na mozirski tekmi pa so prevladovali lipani, od 325 ulovljenih rib je bilo 212 lipanov, 100 šarenk, 12 klenov in samo 1 potočnica.

Tako smo dobili tudi letošnje najboljše. **Rok Šparovec** je kljub 11. mestu na zadnji tekmi krepko premagal vse konkurente in je tretjič oziroma drugič po vrsti postal državni prvak, za njim vice prvak in iz leta v leto boljši Božo Osolin, tekmovalec mozirske ekipe, tretji pa tudi tekmovalec Bleda, ki je že kar desetletje v vrhu slovenskih muharjev Dejan Ambrožič.

Bled mladi, 3. mesto

Rezultati posamično:

Mesto	Tekmovalec	Ekipa	Ljubno	Medvode	Novo mesto	Bled	Radovljica	Mozirje	SKUPAJ
1	Rok Šparovec	Bled 1	2	2	5	3	1	11	24
2	Božo Osolin	Mozirje	9	8	11	5	5	15	53
3	Dejan Ambrožič	Bled 1	20	1	16	4	2	12	55
4	Lorenzo Čekič	Kranj	1	9	20	11	12	6	59
5	Janko Čeperlin	Mozirje	7	10	25	1	7	13	63
6	Matjaž Tirovič	Bled 1	5	6	3	7	21	21	63
7	Jure Osolin	Bled 1	32	7	18	2	6	2	67
8	Tone Škrabec	Mozirje	12	15	1	27	8	14	77
9	Žan Valentinčič	Bled 2	4	23	22	17	4	8	78
10	Luka Serianz	Bled 2	19	16	7	18	9	9	78
11	Nejc Hudoklin	Novo mesto	16	5	6	10	14	30	81
12	Danilo Bižal	Medvode	13	20	23	20	3	7	86
13	Drago Kocjan	Maribor	6	21	10	13	31	10	91
14	Aljoša Crkvenjaš	Medvode	14	11	26	15	16	18	100
15	Luka Pesjak	Bled 2	42	18	2	9	13	19	103

Rezultati ekipno:

Mesto	Ekipa	Ljubno	Medvode	Novo mesto	Bled	Radovljica	Mozirje	SKUPAJ
1	Bled 1	3	1	2	1	1	2	10
2	Mozirje	2	3	3	3	2	3	16
3	Bled 2	7	4	1	2	3	4	21
4	Medvode	5	5	4	4	4	5	27
5	Novo mesto	6	2	7	6	5	6	32
6	Maribor	4	10	6	7	10	1	38
7	Koroška	8	9	5	5	6	7	40
8	Kranj	1	7	9	10	7	8	42
9	Bohinj	9	6	8	8	9	9	49
10	Celje	10	8	10	9	8	10	55

Državni prvak 2021, Sandi Škrabar

Ni pa bilo večjih presenečenj pri ekipnih rezultatih. Ekipa Bleda, ki je že od leta 2014 nepremagana, je že osmič državni prvak. Ekipa se že nekaj let ni spremenila. Tekmovalci pa vsi štirje med prvih sedem. Državni prvak Rok Šparovec, Dejan Ambrožič 3. mesto, Matjaž Tirovič 6. mesto in Jure Osolin 7. mesto. Zaslužno serijski prvaki, ki so okostje naše reprezentance, ki dosega odlične rezultate tudi v mednarodni konkurenci.

Za njimi so zaostali večno drugi in tretji tekmovalci iz Mozirja. Najboljši med njimi je vice prvak Božo Osolin, nato Janko Čeperlin (5. mesto) pa Tone Škrabec (8. mesto) in Branko Panič (25. mesto). Za naslednike v blejski ekipi se ni treba bati. Mlada, druga ekipa Bleda, je bila tretja, (svojo kakovost so že pokazali na tekmi A – J na Sutjeski pod imenom RZS). Tekmovali so Žan Valentinčič (9. mesto), Luka Serianz (10. mesto) ter Luka in Nejc Pesjak (15. in 16. mesto).

Končale so se tudi tekme v veteranski konkurenci. Tekmi smo izpeljali v Bohinju na Savi Bohinjki ter zadnjo v Celju na Savinji. Če smo na Savi Bohinjki lovili pretežno šarenke in redke lipane, smo v Celju na Savinji lovili predvsem kapitalne mreene, podusti in klene ter nekaj šarenk. Tekmi je spremljalo čudovito sončno vreme in odličen vodostaj. V Bohinju si je prvo mesto priboril Kranjčan Fadil Čekič, ulovil je 6 rib in zbral 5400 točk, drugo mesto je pripadlo Danilu Bižalu iz Medvod, ki je s 6 ribami zbral 5240 točk, tretji je bil Sandi Škrabar, prav tako s 6 ribami (5160 točk). Tako se je borba za vrh in naslov državnega prvaka samo še zaostrila. Zadnjo tekmo v Celju sta Bižal in Škrabar štartala izenačena,

Državni prvaki, ekipa BLEED

Najboljši posamezniki Jure, Drago in Roman

Rezultati veterani:

Skupno:

Mesto	Priimek	Ime	Ribe	Točke
1	ŠKRABAR	Sandi	24 (24648)	9
2	BIŽAL	Danilo	23 (19892)	13
3	KOLAR	Marjan	22 (20960)	21
4	KOCJAN	Drago	20 (16292)	26
5	ČEKIČ	Fadil	17 (15992)	29
6	ORNIK	Drago	16 (15380)	35
7	JENSTERLE	Franc	15 (14996)	36
8	DURMIČ	Senad	16 (14516)	38
9	BOŽOVIČ	Božo	15 (15720)	38
10	ŠERUGA	Danijel	11 (11988)	41

Najboljši veterani 2021: Bižal, Škrabar, Kolar

Zmagovalci tekme v Mozirju, ekipa RD Maribor

vsak po 8 točk. Vendar Sandi na skoraj domači vodi (je član šempetrške RD) ni dovolil presenečenj. Ulovil je po tri kapitalne mreene in podusti, zbral 7140 točk ter si priboril odločilno zmago. Na drugem mestu se je izkazal Šempetrčan Božo Božovič, ki je prav tako s 6 ribami zbral 7000 točk. Še eno presenečenje na tretjem mestu: Peter Bajc iz Novega mesta je zbral 6740 točk.

Tako si je **Sandi Škrabar** priboril naslov letošnjega državnega veteranskega prvaka. Čeprav le 5. mesto na tekmi je bilo dovolj za skupno drugo mesto Danila Bižala, Marjanu Kolarju pa je 4. mesto zadostovalo za preboj na skupno tretje mesto.

Drago Ornik, Foto: David Babič

PRIPRAVE NA ZIMO

Poleti sva se z ribiškimi prijateljem Juretom pogovarjala, kako je ribolov lahko precej naporna zadeva – vstaneš »sredi noči«, da si ob vodi pred sončnim vzhodom, temu sledi ribolov do mraka in še malo čez, nato pospravljanje opreme, pot domov in naslednji dan – vse še enkrat. Ugotovila sva, da so pozno jesenski in zimski meseci precej primernejši glede tega – spimo lahko do sedmih zjutraj, pa še vedno pridemo pravočasno na lovno mesto, pa tudi stemni se mnogo hitreje in celotna zadeva ni tako utrudljiva. S takimi mislimi smo precej bolj optimistično čakali na november, spremembo ure, ohladitev in padavine ter vse drugo, kar pride takrat.

Po dolgem času smo se odločili, da znova poskusimo z ribolovom na Ljubljani, na robu Trnovega, točno pod stavbo RD Barje. Tam na dnu reke niso več betonske plošče, kot v središču Ljubljane, tako da je reka precej globoka in v glavnem lovimo na dnu s krmilnikom ter tu in tam še drobiž na plovec. Ribolov zraven naše ribiške družine smo že precej pogrešali, saj se ga poleti skoraj ne lotevamo. Poletni ribolov na Barju namreč zaznamujejo komarji in predvsem velika množica plovil vseh vrst, ki tako rekoč povsem onemogočijo lovljenje rib.

Že oktobra smo vsak vikend pogledovali proti vodi, a do tja nismo uspeli priti. Kot pravijo – življenje je tisto, kar se ti zgodi, medtem ko delaš načrte. Ne le fanta, zboleli smo vsi, tako da smo na ribolov uspeli šele v novembru, kajti nikakor se nismo uspeli povsem pozdraviti.

Dan je bil hladen, meglen in temu primerna je bila tudi ribja aktivnost. Kar nas je že takoj neprijetno presenetilo, je bila obilica prometa na reki pred nami. Kljub precej neprijetnemu vremenu so si ladjice kar sledile in čeprav je bila nedelja popoldan, so veslači neutrudno trenirali mimo nas. Vseeno pa ima tamkajšnji prostor svoje prednosti – tam pogosto lovijo tudi drugi člani naše ribiške družine, tako da je vedno dobra družba (tudi tokrat) in tudi ribe so navajene hrane, ki jo vržemo notri. Skoraj vsakič pa si popestrimo dogajanje (in se pogrejemo v hladnih dneh) z ognjem (tudi tokrat), saj suhih vej tam nikoli ne zmanjka.

V bistvu bi se rad osredotočil na ribiško tovarništvo, ki je pomembnejše od tega, koliko rib ujamemo na posamezen dan. Prav pod hišo RD Barje, ob Ljubljani, smo si s fantoma zadnja leta ustvarili morda najlepše spomine. Res je, da smo v drugih revirjih ujeli več rib, a tod smo se počutili resnično sprejeti med preostalimi člani. Ko nas je lovilo več skupaj, je bil končni rezultat v bistvu povsem nepomemben – tudi za fanta, ki sicer zelo rada štejeta in tekmujeta

s številom rib. Malo stvari tako poveže skupino kot prav ogenj v mrazu in fanta sta imela veliko več dela z nabiranjem vej in vejic kot pa z ribolovom. Vsake toliko sem moral zavpiti: »Kdo gleda palico, če se kaj trese?« da sta pritekla iz grmovja »Ati, daj bodi sedaj ti malo ob vodi,« je bil odgovor, ki je povedal, da sta raje pri ognju. Starejši člani naše ribiške družine so ju (in druge mladince, ki tam lovijo) sprejeli medse in, kot se spomnim že iz svoje mladosti, malo stvari je tako prijetnih in pomembnih kot to, da si sprejet v družbo odraslih. Ne le, da so nas zelo lepo sprejeli, dobili smo tudi res veliko pomoči in informacij.

Ko sem januarja začel pisati kolumno o naših ribiških podvigih, me je kmalu postalo strah, da se bo vse skupaj vrtelo le okoli Ižice, Ljubljane, torej naših domačih voda, a smo zaradi nasvetov ribiških kolegov kmalu razširili svoj ribiški rajon. Ne le to, lotevali smo se novih tehnik in načinov ribolova, ki se jih sami najverjetneje ne bi nikoli. Zato bi rad izkoristil to priložnost, da se zahvalim vsem, ki so nam pomagali (in nam, upam, še bodo v prihodnje) z nasveti, opremo, svojim časom. V prvi vrsti bi omenil (v bistvu ne le jaz, pač pa vsi trije) Jureta, ki nam je zelo razširil ribiški spekter, nam predstavil svet muharjenja, nas odpeljal na Krko, Unico in pomagal pri vsem, kar smo potrebovali. Nato je tu Toni, ki je bil pogosto del naših ribiških izletov in se je naših uspehov veselil bolj, kot če bi ribe ujel sam. Potem sta tu Bojan in Jernej z njuno pomočjo, nasveti in družbo, pa Tomi s svojim sinom, Tomaž, Matevž, Ivo, Boris in še mnogi drugi. Hvala, fantje, upam, da lahko na vas računamo tudi v prihodnje.

Za nas je bilo, kar zadeva ribolov, leto izjemno zanimivo. Spoznali smo veliko novih krajev in voda, ujeli nove vrste rib (kot se Tim rad pohvali, je on prvi v naši družini ujel linja in sulca) in verjamemo, da bo naslednje leto še zanimivejše.

Blaž Dominik

MUHARJENJE Z MOKRIMI MUHAMI (1. del)

Bolj ko lovim z letečinkami, bolj spoznavam, da je sama muha, s katero lovim, pomembnejša od vode, kjer lovim.

Čeprav smo sredi zime, je tematika izjemno vznemirljiva in si zasluži našo pozornost. Težko bi članek začel brez nekaterih zgodovinskih dejstev o razvoju in uporabi mokrih muh skozi čas. Prva omemba imena in lova nanje sega v leto 1910, ko je **George Edward MacKenzie Skues** objavil knjigo *Minor tactics of the chalk stream* (v prevodu Male spretnosti na kraških rekah), v kateri je prvič opisoval in zagovarjal metodo muharjenja z mokrimi muhami. S tem je pri angleških »puristih«, ki so zagovarjali ribolov s suho muho, izzval val ogorčenja in nasprotovanja. Do takrat je bilo po **Fredericu Halfordu**, ki je sodil med največje eminence v muharjenju, edino zveličavno loviti na suho muho (ponekod v Združenem kraljestvu je tako še dandanes) na površini.

Naslednji zgodovinsko znani muhar, ki bi ga omenil pri razvoju lova z mokrimi muhami, je bil **Frank Sawyer**. Z dolgoletnim opazovanjem je ugotovil, da vse ličinke enodnevnice v tem svojem stadiju plavajo proti površini tako, da stisnejo nožice ob telo. To spoznanje je pozneje pri svojih posnetkih umetnih muh prenesel v prakso. Tako so v bistvu nastali prvi posnetki zdajšnjih letečink. Sam je uporabljal preprosto metodo pri ribolovu z njimi. Muho je namreč vrgel malo nad ribo, tako da se je potopila tik pred njo, nato pa je zadržal svojo muharsko vrvico in s tem povzročil premikanje muhe proti površini. Temu je rekel »induced take«, kar v prevodu pomeni »sprožen, povzročen prijem«.

Še enega svetovno znanega muharja bi omenil v tem kronološkem pregledu pomembnih snovalcev muharjenja z mokrimi muhami. To je verjetno vsem znani **James E. Leisenring**. Večina med muharjenjem uporablja metodo ličinkarjenja, poimenovano po njem, in sicer je to »Leisenringov dvig«. Muhe, ki jih je uporabljal, so bile zelo impresionistične. Narejene so bile predvsem iz materialov, ki so pri ribah s svojo obliko in gibanjem mehkih uvezanih delov ustvarile vtis nečesa živega. Zato so imele pri ušescu trnka uvezan venec razmeroma dolgih in mehkih mik iz peres različnih ptic. Predvsem je uporabljal peresa kokoši. Take mike so se ob dvigu muhe proti površini stisnile ob telo muhe, pri popuščanju muharske vrvice pa razprle, kar je dalo vtis neke vrste dihanja. Večina rib, ki jim je bil tak dvig muhe namenjen, so se odzvale in prijele. Ker te muhe niso bile ličinke, temveč nekaj »vmes« med suhimi muhami in ličinkami, so zanje skovali ime »flymph« – iz besed Fly (muha) in Nymph (ličinka). Pri nas so jih avtorji knjige Muharjenje (Korošec, Voljč, Ocvirk, Urbančič in Fratnik) poimenovali s prijetnim imenom **letečinke**.

Opis, ki so ga avtorji navedli v svoji knjigi, bo še najlepše orisal videz letečink, napisali so: »Ne krilate mokre muhe, ne ličinke niso letečinke. Kot take lahko označimo samo tiste muhe, ki imajo okoli tankega, različno dolgega telesca zvezanega iz različnega finega kosminja (dlake, volne, puha, umetnih materialov, ...), ki deluje v vodi, prosojno vezalno nit; v prednjem delu pa je zvezan simetrični, nekrilati venec mehkih mik. Mike morajo biti kar se da mehke in v povprečju dolge kakor trnek. Njihova mehkoča jim daje sposobnost, da se pod vodo gibajo in s tem dajejo letečinkam vtis nečesa živega.«

Razlogi, zakaj jih priporočajo

Obstaja veliko razlogov za muharjenje s temi muhami, vendar se bom osredotočil predvsem na bistvene razloge, da te mokre mehkoperne muhe ali letečinke vključite v vsebino vaše muharske škatlice.

Tehnika lova z njimi je preprosta in ni potrebna posebna oprema. Za lovljenje z njimi ne potrebujete dodatne muharske palice; vaša standardna muharica bo več kot dovolj, da se odpravite za vodo in lovite na te muhe. Ista muharska vrvica in predvrvice ter trnice, ki jih uporabljate za osnovni način muharjenja s suho muho ali ličinko, bodo odlično delovale pri muharjenju z letečinkami na lokalnih potokih ali rekah. Muharite lahko le z eno škatlico, v kateri imate nekaj posnetkov letečink v različnih barvnih kombinacijah, velikosti in obtežitvi. Če želite, da bi se vaša muha potopila še globlje, na svojo predvrvico dodajte majhno svinčeno kroglico, seveda tam, kjer je to dovoljeno. Če ne, uporabite počasni predvrvico. Pri tem načinu muharjenja ne potrebujete indikatorja prijema, posebno še, če nameravate loviti s svojo muho po toku navzdol z napeto muharsko vrvico.

Muharjenje s temi muhami je odličen način, da v svet muharjenja uvajamo novosti. To je za začetnike eden najučinkovitejših načinov za privajanje muharskih veččin. Ni potrebe po zapletenem ponastavljanju muharske opreme, menjanju globine, predvrvic, razlaganju pristopov, metov ipd. Vodo lahko prelovi učinkovito in natančno, ribe pa se pogosto zapnejo kar same, posebno, če lovimo po toku navzdol tako, da muharska vrvica prosto plava v toku. Če je narejen slab predložek, mu napetost vrvic in vodni tok dopuščata popravek meta brez večjih težav.

Sam še posebno rad uporabljam to tehniko muharjenja, ko lovim z mlajšimi muharji na taborih ali pri uvajanju v svet ličinkarjenja, predvsem zaradi prej omenjene nezahtevnosti, dopuščanja napak pri metih in vodenju muhe, saj mi omogoča, da z njimi delam na njihovi boljši predstavitvi muhe, popravljanju metov in dopolnjevanju muharskega znanja.

Muharjenje z letečinkami po toku navzdol pri lovu postrvi in lipanov je tudi odličen način, kako začetnika naučiti loviti s potezankami, zlasti če nikoli niso lovili z njimi. Tehnika muharjenja je namreč zelo podobna. Svojo muharsko vrvico predložimo navzdol in čez tok. Tako smo prepričani, da je naša muharska vrvica napeta po celotni dolžini, kar nam pomaga občutiti vsak prijem ribe. Paziti moramo, da muho vodimo čim počasneje in nadzorovano preko toka, tako da muha s svojim gibanjem in dihanjem zavede ribo k prijemu. Na tak način s počasnim in enakomernim pomikanjem po toku navzdol ter enakomernimi predstavitvami prelovimo veliko območje vodotoka.

Lovljenje z letečinkami je eden najbolj sproščujočih načinov muharjenja. Ko si želim, da bi v ribolovnem dnevu čim bolj užival in se sprostil, medtem ko še vedno prelovim veliko območje vode, ni boljšega načina kot ribolov z letečinkami. Ko enkrat poskrbite za pravilno predstavitev in hitrost premikanja muharske vrvic čez tok, je uspeh odvisen samo še od pravilne izbire muhe. Ko enkrat izberete pravi posnetek in

razumete, kako ga voditi preko toka, je to ena redkih tehnik muharjenja, pri kateri vam ni treba biti osredotočeni in skrbeti, kako letičinka plava. Medtem ko imate muharsko vrvico in muho v vodi, se lahko ozrete naokoli in uživate v prečudoviti naravi in potem se v trenutku prebudite, ko riba prime vašo muho in začne se najlepši ples za vašo dušo.

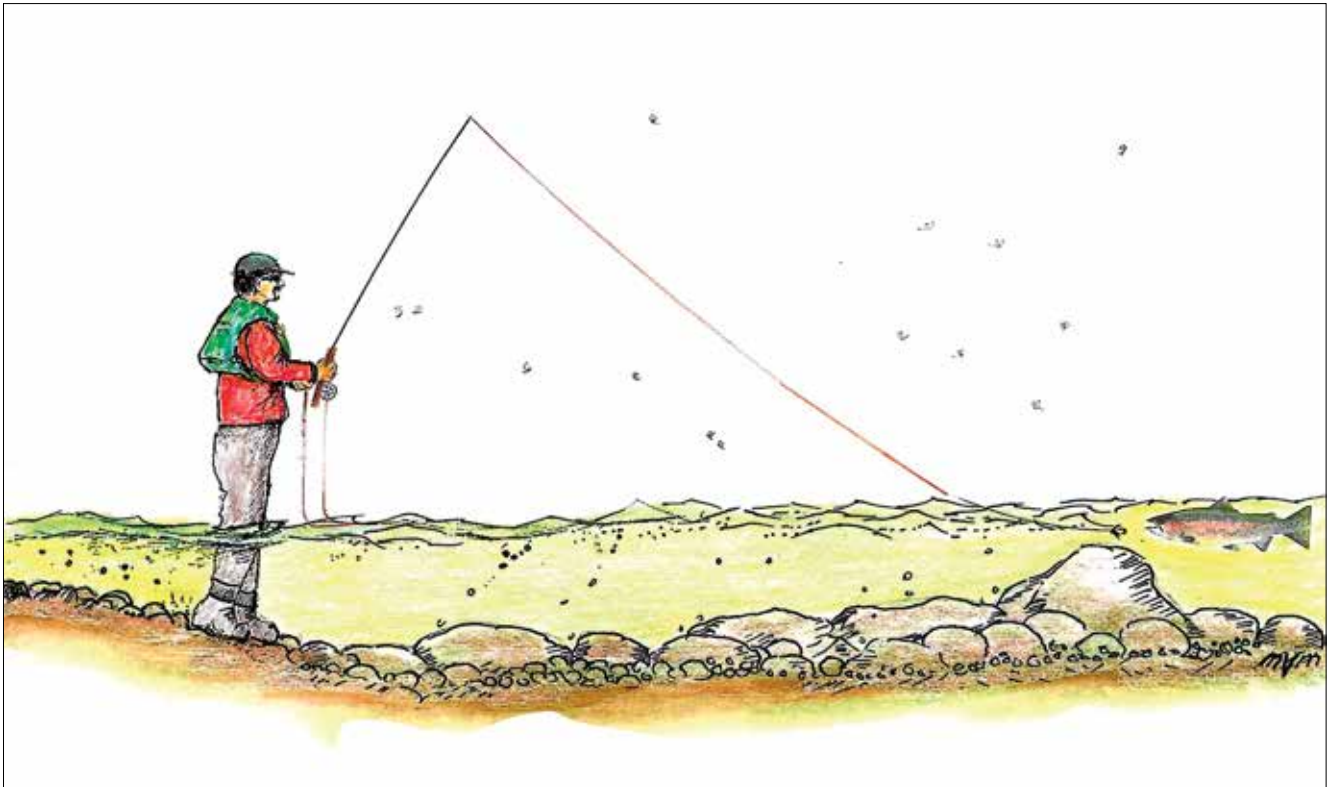
Letečinke

Opis letečinke je v ribiškem slovarju zapisan takole: »umetna muha z značilnostmi ličinke in mokre muhe«. Kot sem že napisal, so posnetki vezani z zelo tankimi telesi iz svile, niti, žice, kosminja ali peresnih strženov, umetnih materialov in imajo ovratnik iz dolgih mehkih fiber ptic, kot so jerebica,

Ribe se različno odzivajo na gibanje. Preveč gibanja je razlog, da riba morda ne bo pripravljena zapravljati energije, da bi ujela prehitro žuželko ali vaš posnetek. Premalo gibanja pa, obratno, pomeni izgubo zanimanja. Ko boste pri lovu uporabljali ravno pravšnje gibanje vaše letečinke, bosta postrv ali lipan vsakič krenila za vašim posnetkom. Naša naloga je, da dosežemo ravno pravilno gibanje, ki bo povzročilo agresiven odziv.

Prednosti letečink

Ker riba pobere muho pri napeti muharski vrvici, so prijemi zelo močni in v večini primerov uspešni. Prav zato moramo paziti, kako držimo vrvico med prijemom. Vrvica mora ležati

Z letečinkami je uspešen tudi lov na kratki razdalji.

kokoš, kos itn. Tako perje uporabimo namenoma, ker se v vodi zlahka odziva na spremembe z muharsko vrvico in vodnim tokom, pri čemer vse skupaj posnema nekaj živega in gibajočega. Nekateri bi letečinke in ličinke uvrstili v isto kategorijo podvodnih vzorcev, vendar natančnejša primerjava obeh slogov razkrije nekaj zelo ključnih razlik. Sodobna ličinka je zasnovana tako, da lovi v večjih globinah. Pogosto so vezane z zelo težko volframovo kroglico ali pa so ožičene s svincem, nadomestkom le-tega, volframom, z namenom, da jo lahko potopimo na želeno globino, tam nekam k dnu vodotoka. Sodobno ličinkarjenje se usmerja tudi v ribolov s prosto plavajočo ličinko po toku brez dodajanja življenja (*angl.* dead drift), vendar nikakor niste omejeni samo s to tehniko ličinkarjenja.

Medtem lahko vodite nežno mehkoperno letečinko tudi v isti »dead drift« tehniki, pa vseeno dosežete uspeh, ker so njihove mike resnično gibljive in boste s temi posnetki z lahkoto prepričali tudi izbirčno postrv, da pohrusta vašo muho. Prav mehke mike dodajajo dimenzijo realizma (resničnosti), kar je vsekakor prednost pred njihovimi sodobnimi kolegicami. Imajo vgrajen ta sprožilec, mehko dihajoče perje, ki v akcijo požene še tako previdno ribo!

med prsti v nekakšnem polprijemu, da lahko nemudoma zdrsne med prsti, sicer se zgodi, da zaradi pregrabega zatega izgubimo ribo ali celo muho. In še nasvet: trdno držite muharsko palico, saj nikoli ne veste, kaj vam bo prijelo.

Muharjenje z letečinko je najučinkovitejše, ko vidimo ribe pobirati na površini ali vsaj mislimo, da to vidimo. Dogaja se namreč, da ribe predirajo vodno površino z gobčkom in hrbtom. Na površini ostane krog, zaradi česar pomislite, da so pobrale odraslo žuželko. A temu ni tako. Opazujte krog: če v sredini ostane zračni mehurček, obenem pa izgine žuželka s površine, je to res pobiranje na površini. Če pa se ne zgodi nič od tega, potem pravimo, da ribe ponirajo. Krogi, ki jih pri tem povzročajo, so prav tako dobro vidni, vendar neslišni, mokri, širijo se od spodaj navzgor in odrasli osebkji žuželk ne zginevajo s površine v ribji gobček. Bodite pozorni na navedene razlike v pobiranju. Takrat se ribe prehranjujejo z žuželkami v vodnem filmu, tik pod površino. Zaradi napetosti vodne površine je tam pred levitvijo v odrasle osebkje ujetih veliko različnih žuželk. In takrat so letečinke neprekosljive v ribolovu. Nikar ne pozabite tega!

Nadaljevanje ...

Vladimir Mikec

NOVOLETNI MENI IZ SLADKOVODNIH RIB

Tudi za letošnjo slavnostno božično ali novoletno večerjo vam je Gojko pripravil predlog jedilnika: rezine zloženske iz prekajenih postrvi v peni iz hrena in smetane, ribjo juho z ajdovimi cmočki in ribjo rolado s panceto in pomarančno omako.

Rezine zloženske prekajenih postrvi v peni iz hrena in smetane

Za pripravo jedi za 4 osebe potrebujemo:

- 50 dag prekajenih postrvi
- ½ l sladke smetane, 25 dag kisle smetane
- 8 dag konzerviranega hrena
- 1 dl oljčnega olja, 25 dag masla
- 1 dl balzamičnega kisa, peteršilj po želji
- dve kuhani jajci, šparglji po želji
- ikre postrvi po želji, sol, beli poper

Prekajene postrvi filetiramo, nato odstranimo še kožo. Polovico filejev pretlačimo skupaj s hrenom, kisló smetano, polovico raztopljenega masla, polovico oljčnega olja in vse skupaj zmiksamo. Posolimo in popopravimo ter dodamo stepeno sladko smetano in vse premešamo. V model damo PVC-folijo in po plasteh naložimo plast ribje pene, nanjo damo koščke ribjega fileja, nato spet plast pene. To ponovimo trikrat. Zloženko damo v hladilnik za 2 do 3 ure, da se sestavine dobro strdijo.

Po želji lahko terino postrežemo tudi s šparglji. Lahko uporabimo sveže ali konzervirane. Šparglje blanširamo in nato popečemo v ponvi na maslu. Popečene šparglje ohladimo, posolimo, popopravimo, prelijemo z oljčnim oljem, dodamo še balzamični kis in zmešamo. Šparglje lahko potresemo z naribanim trdo kuhanim jajcem in potresemo z ikrami.

Ob jedi priporočamo sveže belo suho vino.

Zloženska iz prekajenih postrvi v peni iz hrena in smetane. Foto: B. Jerše.

Ribja juha z ajdovimi cmočki

Za pripravo juhe za 4 osebe potrebujemo:

- 40 dag ribjih filejev (postrv, lipan, klen ali katera druga riba)
- eno čebulo, dva stroka česna, šopek jušne zelenjave (korenček, peteršilj, košček zelene)

- en manjši paradižnik, 5 dag koprca
- ½ l belega suhega vina, sok 1/2 limone
- 1 dl oljčnega olja, lovrov list
- sol, nekaj zrnec popra

- Ajdovi cmočki
- 10 dag ajdove moke, 5 dag navadne bele moke
 - dve jajci, naribana lupina pol limone, 4 dag masla, dve žlici nasekljanega drobnjaka
 - sol, poper

Ribje glave, kosti in obrezke operemo, jušno zelenjavo očistimo in operemo, čebulo olupimo in nasekljamo na kocke, dodamo še paradižnik in dva stroka česna. Vse dušimo na oljčnem olju 10 do 15 minut. Potem dodamo še lovrov list, poper v zrnju in zalijemo z 1,5 l vode ter vinom. Ko juha zavre, naravnamo na počasno kuhanje in kuhamo še približno eno uro. Potem posolimo in damo v juho kuhat še ribje fileje za 20 do 25 minut. Zatem fileje vzamemo iz juhe in juho precedimo.

Ajdovo in navadno gladko moko zmešamo skupaj, posolimo in popopravimo. Maslo raztopimo in ga skupaj z naribano limonino lupino, jajcema in nasekljanim drobnjakom vmešamo v moko. Zmes za cmočke pustimo počivati pol ure.

Juho zavremo in vanjo vkuhamo cmočke, ki smo jih oblikovali z dvema žličkama. Kuhamo jih deset minut. Dodamo limonin sok, potresemo s koprcom in dodamo koščke ribe.

Ribja juha z ajdovimi cmočki. Foto: Gojko Škorič.

Ribja rolada s panceto in pomarančno omako. Foto: Gojko Škorič.

Ribja rolada s panceto in pomarančno omako

Za pripravo jedi za 4 osebe potrebujemo:

- 80 dag filejev bele ribe brez kože, 2 dl ribje osnove
- 20 dag prekajene pancete, 3 neškropljene rdeče pomaranče
- 25 dag masla, 2 dl oljčnega olja
- 1 dl belega suhega vina, 0,5 l smetane za kuhanje
- 1 dl oljčnega olja, eno limono, 8 dag moke, deciliter pomarančnega likerja
- peteršilj po okusu, sol, poper

Ribji file posolimo, popopravimo in pokapamo z limoninim sokom. Na file položimo panceto, potresemo naribano lupino neškropljene limone in zavijemo v rolado ter prebodemo z leseno paličico.

V ponev damo pol oljčnega olja in pol masla. Segrejemo in popečemo roladice. Ko so pečene, jih prestavimo v drugo posodo. Na isto maščobo stresemo na koščke narezano eno pomarančo in naribano lupino ter začnemo z dušenjem. Dodamo še sok ene pomaranče, belo suho vino in ribjo osnovo. Posolimo in popopravimo ter kuhamo, da se omaka do polovice pokuha. Potem jo precedimo in damo v drugo posodo. Dodamo še smetano in nadaljujemo s kuhanjem. Moko in preostanek masla zmešamo skupaj in oblikujemo masleno kepo, ki jo damo v omako, ki naj počasi vre; vmes stalno mešamo. Na koncu dodamo pomarančni liker in odstavimo z ognja.

Tretjo pomarančo olupimo in iz mesa pomaranče narežemo rezine. Polovico jih narežemo na kocke, nekaj pa jih pustimo za dekoracijo. Gojko je narezane rolade položil na al dente kuhane črne rezance in jih prelijal z omako ter dekoriral s pomarančnimi rezinami. Namesto črnih rezancev lahko uporabimo tudi druge. Ob jedi priporočamo belo, suho vino, jed pa se zelo dobro ujema z vitovsko grganjo ali zelenim silvancem.

Recepte pripravil: Gojko Škorič
Zapisal: Borut Jerše

Vrsta ribe: **šćuka**
 Revir: **Nanoščica (RD Postojna)**
 Dolžina in teža: **107 cm, 8 kg**
 Način ribolova: **vijačenje**
 Datum ulova: **4. avgust 2021**
 Ujel: **Milan Zgonc**

Vrsta ribe: **som**
 Revir: **Brežiško jezero na Savi (RD Brežice)**
 Dolžina in teža: **222 cm, 60 kg**
 Način ribolova: **vijačenje, bučkanje**
 Datum ulova: **23. julij 2021**
 Ujel: **Zvone Hotko**

Vrsta ribe: **sulec**
 Revir: **Sava (RD Radovljica)**
 Dolžina in teža: **126 cm**
 Način ribolova: **muharjenje**
 Datum ulova: **1. januar 2021**
 Ujel: **Rok Šparovec**

Vrsta ribe: **soška postrv**
 Revir: **Idrijca, revir B (RD Idrija)**
 Dolžina in teža: **83 cm**
 Način ribolova: **muharjenje**
 Datum ulova: **2. junij 2021**
 Ujel: **Rok Šparovec**

Vrsta ribe: **lipan**
 Revir: **Sava Dolinka (RD Jesenice)**
 Dolžina in teža: **61 cm**
 Način ribolova: **muharjenje**
 Datum ulova: **7. september 2021**
 Ujel: **Jan Beguš**

Vrsta ribe: **šarenka**
 Revir: **Savinja (RD Ljubno ob Savinji)**
 Dolžina in teža: **83 cm**
 Način ribolova: **muharjenje**
 Datum ulova: **10. april 2021**
 Ujel: **Nejc Pesjak**

Vrsta ribe: **krap (koi)**
 Revir: **Blejsko jezero (RD Bled)**
 Dolžina in teža: **10 kg**
 Način ribolova: **muharjenje**
 Datum ulova: **29. april 2021**
 Ujel: **Darko Ržen**

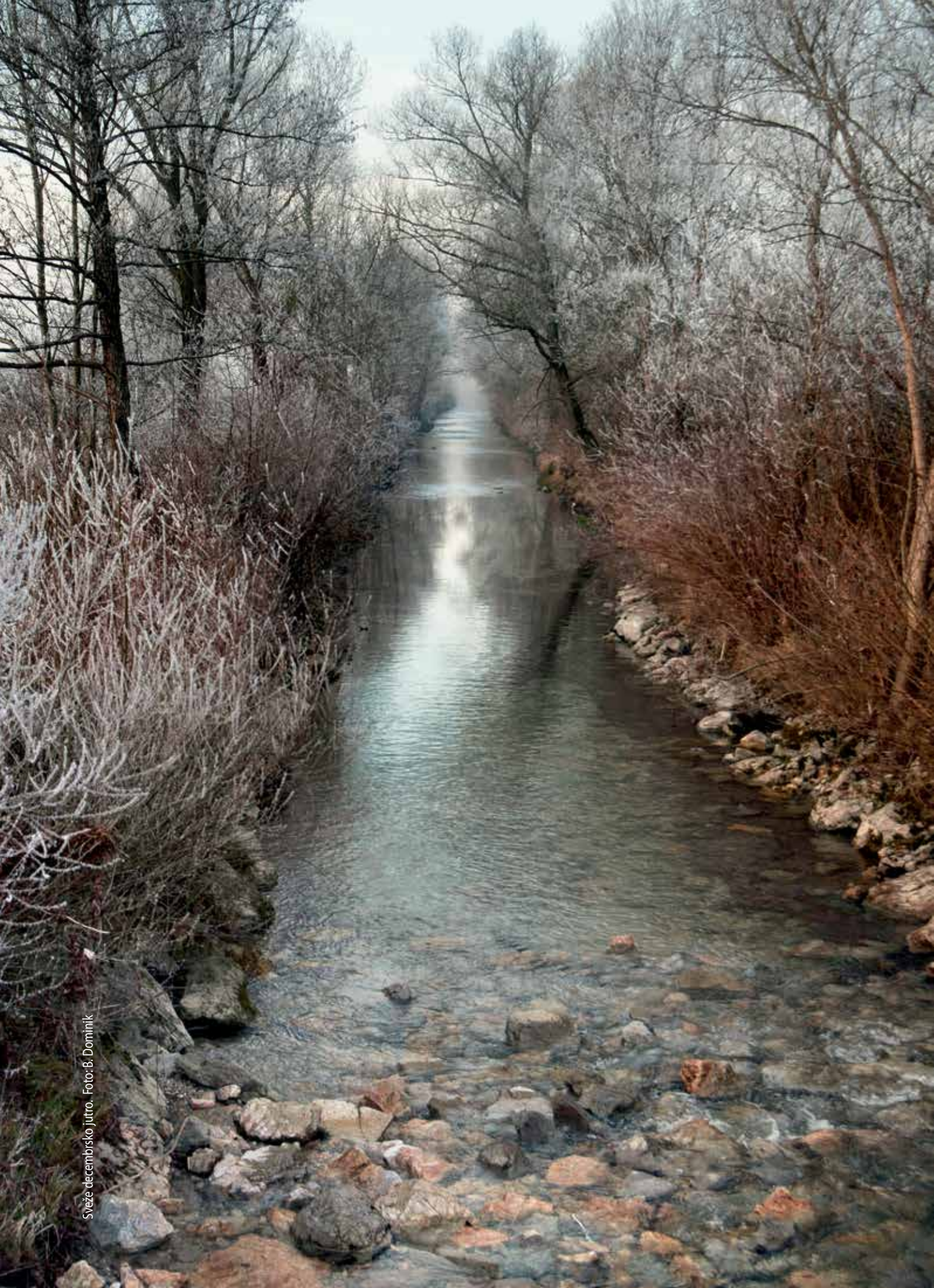
Vrsta ribe: **šćuka**
 Revir: **Blejsko jezero (RD Bled)**
 Dolžina in teža: **103 cm, 8,2 kg**
 Način ribolova: **vijačenje**
 Datum ulova: **11. oktober 2021**
 Ujel: **Silvester Režonja**

Vrsta ribe: **mrena**
 Revir: **Savinja (RD Mozirje)**
 Dolžina in teža: **60+ cm**
 Način ribolova: **muharjenje**
 Datum ulova: **22. oktober 2021**
 Ujel: **Mirko Škafar**

B	Babuška v pomarančni omaki z mandlji, file soma ali ščuke s pirejem iz črnih oliv in peteršiljevo solato (<i>Borut Jerše</i>)	38	J	Jezenski ribolov na morju (<i>Martin Miklavec</i>)	294	Na Svetovnem prvenstvu mladih ribičev – Madžarska 2021 sta bila najuspešnejša Slovenca Aleks Mesarič (U-25) in Klemen Rožič Šoštar (U-15) (<i>Jože Šmejc</i>)	336
	Babuške z omako tahini in krapovi kotleti s kaprami, balzamičnim kisom in belim vinom (<i>Borut Jerše</i>)	279		Jezero Arto – Blanca (<i>Milan Štraus</i>)	7	Narava ne odpušča (<i>dr. Miroslav Žaberl</i>)	82
	Blejska hidravlična natega (<i>Jožef Smolej</i>)	62		Jubilejno, 30. člansko Državno prvenstvo v lovu rib s plovcem v Murski Soboti in na Ptujtu (<i>Jože Šmejc</i>)	221	Nekaj misli o odnosu do rib, ribolova in narave (<i>Boštjan Lipnik</i>)	97
	Blizu cilja (<i>Jožef Smolej</i>)	352	K			Nekaj nasvetov za uspešen začetek muharske sezone (1. del) (<i>Vladimir Mikec</i>)	70
	Brežičani pripravljajo dodatno tekmovališče (<i>Jože Šmejc</i>)	182		Kaj nam prinaša novi Zakon o vodah in zakaj je potreben referendum? (<i>Brina Sotenšek</i>)	157	Nekaj nasvetov za uspešen začetek muharske sezone (2. del) (<i>Vladimir Mikec</i>)	104
D				Kaj počnemo ribiči pozimi? (<i>Franc Rebeušek</i>)	29	Nestor slovenskega sladkovodnega ribištva, slikar, konservator, potopisec, naravovarstvenik in slovenski domoljub (<i>dr. Marjan Toš</i>)	86
	Decembrski prispevek (<i>Lenart Levičar Bahtijari</i>)	21		Kako bo letos z ribiškimi sejmi? (<i>Borut Jerše</i>)	85	Nikoli ni prepozno! (<i>Jože Šmejc</i>)	66
	Deček, ki je kabural (<i>Peter Kodre</i>)	193		Kam po epidemiji? (<i>Rok Šparovec</i>)	148	Njoki s prekajeno ribo in mlado špinačo (<i>Borut Jerše</i>)	199
	Degradacija ribičev (<i>Roman Zupanc</i>)	137		Kapitalni ulovi	397	Nostalgija (<i>Grega Pavlin</i>)	383
	Dežela tisočerih jezer in ščuk (1. del) (<i>David Primožič</i>)	377		Kje je tukaj pitna voda? (<i>Jožef Smolej</i>)	99	Nova knjiga: Vplivi okolja na življenje sladkovodnih rib v Sloveniji (<i>Uredništvo</i>)	311
	Do kod pa segajo meje vaše občine? (<i>Blaž Dominik</i>)	117		Ko se zatakne (<i>Tomaž Modic</i>)	318	Novoletni menu iz sladkovodnih rib (<i>Borut Jerše</i>)	396
	Dober glas seže v deveto vas (<i>Borut Jerše</i>)	15		Ko vrvica ni več vprašanje, je vprašanje, katera! (<i>Tomaž Modic</i>)	154	Nuška Božičnik, kot topel sončni žarek (<i>Jože Šmejc</i>)	26
	Dobrodošla, pomlad! (<i>Salvatore Perrone, prevod: Hany Bany</i>)	108		Končana polovica letošnjih tekmovanj (<i>Drago Ornik</i>)	260	O	
	Drugi poskus (<i>Blaž Dominik</i>)	355		Krap, da te kap (<i>Jože Žerdin</i>)	72	O močvirski sklednici (<i>Stane Omerzu</i>)	212
	Državni prvak v LRM Rok Šparovec (<i>Drago Ornik</i>)	16		Krško jezero (<i>Milan Štraus</i>)	89	O ribiškem kolescu baitcast (<i>Luka Demšar</i>)	230
	Državno prvenstvo se bo začelo z datumskim zamikom (<i>Jože Šmejc</i>)	140		Kruh, vsestranska vaba (<i>Siniša Slavinič</i>)	375	Ob 140-letnici organiziranega ribištva na Slovenskem (<i>dr. Miroslav Žaberl</i>)	162
E				Kvartarne ribe na Slovenskem (<i>mag. Matija Križnar</i>)	60	Ob skromni udeležbi prepričljiva zmaga Bojana Horvata (<i>Oste Bakal</i>)	312
	Ekološka katastrofa v Hočah (<i>Bojan Javornik</i>)	220	L			Ob vodi ni nikoli dolgčas (<i>Blaž Dominik</i>)	77
F				Laskavi naslov si je prislužil Drago Perkič (<i>Jože Žerdin</i>)	389	Od Japonske do Slovenije (<i>Borut Jerše</i>)	319
	Falsko jezero (<i>Milan Štraus</i>)	208		Letno kazalo	398	Od Japonske do Slovenije (<i>Borut Jerše</i>)	359
I				Leto se poslavlja (<i>dr. Miroslav Žaberl</i>)	362	Od zakona o sladkovodnem ribištvu do promocije slovenskega ribištva v tujini (<i>Uredništvo</i>)	324
	Invazivne tujerodne vrste: sladkovodni raki (1. del) (<i>Jernej Košir, mag. biol. in ekol. z naravovar.</i>)	57		Letos je skupni zmagovalac in ribiški car Karel Frčko (<i>Jože Žerdin</i>)	314	Odnos do okolja – privilegij in odgovornost (<i>Tomaž Modic</i>)	116
	Invazivne tujerodne vrste: sladkovodni raki (2. del) (<i>Jernej Košir, mag. biol. in ekol. z naravovar.</i>)	94		Life for lasca – projekt za ohranitev primorske podusti (<i>Peter Valič</i>)	326	Odstranjanje vodnih pregrad v Evropi (<i>Borut Jerše</i>)	44
	Invazivne tujerodne vrste: sladkovodni raki (3. del) (<i>Jernej Košir, mag. biol. in ekol. z naravovar.</i>)	132		Ljubka žival, ki je tudi v Sloveniji našla prijazno novo domovino, ali invazivna vrsta, ki jo je treba iztreti? (<i>Borut Jerše</i>)	136	Osnova za svetlo prihodnost muharjenja so čiste vode, polne domorodnih soških postrvi in jadranskih lipanov, vzgojenih doma (<i>Borut Jerše</i>)	180
	Invazivne tujerodne vrste: sladkovodni raki (4. del) (<i>Jernej Košir, mag. biol. in ekol. z naravovar.</i>)	174	M	Lov krapa na velikih razdaljah (<i>Krištof Cuderman</i>)	19	P	
	Invazivne tujerodne vrste: sladkovodni raki (5. del) (<i>Jernej Košir, mag. biol. in ekol. z naravovar.</i>)	214		Mariborsko (Brestrniško) jezero (<i>Milan Štraus</i>)	170	Paberki o ribarstvu v prvem Lovcu (<i>Milan Štraus</i>)	126
	Invazivne tujerodne vrste: sladkovodni raki (6. del) (<i>Jernej Košir, mag. biol. in ekol. z naravovar.</i>)	252		Mediterranska rižota (<i>Borut Jerše</i>)	119	Padež, Suhorca in žejna Istra (<i>Peter Valič</i>)	53
	Invazivne tujerodne vrste: sladkovodni raki (7. del) (<i>Jernej Košir, mag. biol. in ekol. z naravovar.</i>)	289		Mínula sulčarska sezona ali pobeg pred epidemijo (<i>Rok Šparovec</i>)	63	Po zmagi je Luka odnesel pokal na grob (<i>Jože Šmejc</i>)	18
	Invazivne tujerodne vrste: sladkovodni raki (8. del) (<i>Jernej Košir, mag. biol. in ekol. z naravovar.</i>)	329		Mlada, a uspešna sulčarja (<i>Jože Poštrak</i>)	354	Pogledi mladega ribiča na ribolov (<i>Jože Poštrak</i>)	275
	Invazivne tujerodne vrste: sladkovodni raki (9. del) (<i>Jernej Košir, mag. biol. in ekol. z naravovar.</i>)	366		Mladenič ujel trofejnega soma (<i>Jože Žerdin</i>)	315	Popoln ribiški dan (<i>Tilen Škrlič</i>)	274
	Italija 2021: Svetovno prvenstvo v ribolovu s plovcem (<i>Av gust Prelog</i>)	386		Muharjenje postrvi in lipanov (<i>Blaž Dominik</i>)	316	Postrv v omaki z olivami in polento z zelišči (<i>Borut Jerše</i>)	239
	Izdelava muharice – 1. del (<i>Tomaž Modic</i>)	36		Muharjenje zlatovčic na severu Norveške (<i>Rasmus Ovesen</i>)	151	Priprava toplotno obdelanih sladkovodnih rib (<i>Borut Jerše</i>)	79
	Izdelava palice – 2. del (<i>Tomaž Modic</i>)	75		Muharjenje z mokrimi muhami (1. del) (<i>Vladimir Mikec</i>)	394	Priprave na zimo (<i>Blaž Dominik</i>)	393
				N		Prvaki postali Klemen Rožič – Šoštar, Matic Grivec in Nejc Kotnik (<i>Jože Šmejc</i>)	306
				Na Balkanu nič novega (<i>Jure Osolin</i>)	348	Prvinski ribolov v dolini reke Sutjeske (<i>Miroslav Žaberl</i>)	303
				Na kralja voda v RD Mozirje (<i>Branko Hriberšek</i>)	73		
				Na lipana (<i>Vladimir Mikec</i>)	186		
				Na osemurnem maratonu ujeli »le« 152 kilogramov rib (<i>Oste Bakal</i>)	299		
				Na ribiškem tekmovanju zmagal Branko Lovrak (<i>Jože Žerdin</i>)	312		

R			
Radečani ubranili naslov prvaka – Pokal Sava (Jože Šmejc)	338		
Radgonski lovci in ribiči so se družili in tekmovali (Oste Bakal)	313		
Razlogi za lastno vezanje umetnih muh (Tomaž Modic)	357		
Razpis natečaja 35. Odprtega prvenstva Slovenije za najboljšo umetno muho 2022 in 24. Državnega prvenstva Slovenije v vezanju umetnih muh (Luka Hojnik, dr. Miroslav Žaberl)	376		
Razspitnost (Jožef Smolej)	305		
Rešimo ščuko (Salvatore Perrone)	342		
Rezanci z ribo in šparglji (Borut Jerše)	159		
Ribe oligocenskega zaliva Zasavja (Matija Križnar)	369		
Ribiči so zavihali rokave (Jože Žerdin)	388		
Ribiči Jože Ladiha ugnal vso konkurenco (Jože Žerdin)	72		
Ribičija, prijatelji, poslanstvo (Branko Hriberšek)	28		
Ribiči so ribji živelj iz Bukovniškega jezera preselili v svoje lovne vode (Jože Žerdin)	387		
Ribiška družina Ajdovščina (Uredništvo)	267		
Ribiška družina Celje (Uredništvo)	334		
Ribiška družina Dolomiti (Uredništvo)	292		
Ribiška družina Koroška (Uredništvo)	371		
Ribiška družina Majšperk (Jure Ušeničnik Schifferstein)	138		
Ribiška družina Maribor (Nuška Božičnik)	24		
Ribiška družina Radovljica (Jure Ušeničnik Schifferstein)	102		
Ribiška družina Radovljica med prejemniki priznanj Policije (Roman Zupanc)	353		
Ribiška družina Šempeter (Uredništvo)	184		
Ribiška družina Vevče (Jure Ušeničnik Schifferstein)	68		
Ribiška družina Žiri (Miro Mahnič)	232		
Ribiška zveza Slovenije v samostojni Sloveniji (Borut Jerše)	284		
Ribiški maraton (Blaž Dominik)	196		
Ribiški sejmi v letu 2022 (Borut Jerše)	383		
Ribiško obarvan morski oddih (Rok Šparovec)	381		
Ribiško tekmovalje za pokal Občine Tišina (Jože Žerdin)	313		
Ribogojnica v Besnici (Jožef Smolej)	135		
Ribolov in ribištvo v 19. stoletju (dr. Marjan Toš)	4		
Ribolov marmoriranih lepotic (Rasmus Ovesen)	227		
Ribolov ostržev (Nenad Crnomarković)	190		
Ribolov postrvi in lososov na danski reki Skjern (Rok Šparovec)	111		
Ribolov s strokovno zvezanimi umetnimi muhami (Branko Hriberšek)	114		
Ribolov somov v Brežicah (Stane Omerzu)	350		
Ribolov v času korone (Blaž Dominik)	33		
Ribolov v središču glavnega mesta (Blaž Dominik)	276		
Ribolovne pravice na Cerkniškem jezeru (Janez Kebe)	168		
Rokavi in mlinščice reke Vipave (Peter Valič)	248		
S			
Sezona ribolova ščuk je znova tu (Luka Demšar)	141		
Signalni rak – podcenjena grožnja domorodnemu živilju (Jernej Košir, mag. biol. in ekol. z naravovar.)	12		
Skoraj že pozabljeni posnetki generacij pred nami (1. del) (Tomaž Modic)	194		
Skoraj že pozabljeni posnetki generacij pred nami (2. del) (Tomaž Modic)	236		
Slovesnost ob 140-letnici organiziranega ribištva na Slovenskem in 80-letnici izhajanja glasila Ribič (Uredništvo glasila Ribič in strokovna služba RZS)	244		
Socialna omrežja in muharjenje (Tomaž Modic)	278		
Spletni seminar Vzpostavimo nazaj prosto tekoče reke – odstranjevanje nefunkcionalnih ovir na rekah (Borut Jerše)	84		
Sta Prlekija in Prekmurje postala rezervat za kormorane? (Jože Žerdin)	115		
Š			
Ščuka je riba, Tinca Tinca je pa šlajn (Miha Urh)	255		
Ščuke pa ni, ščuke pa ne (Blaž Dominik)	234		
Še o ribolovnih pravicah in sporih na Cerkniškem jezeru (Janez Kebe)	206		
Šlajn, šlajn in še enkrat šlajn (Grega Pavlin)	296		
Športni ribiči Društva upokojencev Bakovci so se izkazali pri ribolovu (Jože Žerdin)	352		
T			
Tabor mladih ribičev RD Tolmin (Suzana Kobal, Erik Golob)	389		
Tabor mladih ribičev RD Velenje 2021 (Borut Jerše)	273		
Tabor mladih ribičev v Račah (Borut Jerše)	272		
Težje je, bolj je zanimivo (Jože Žerdin)	153		
Tjaša Flajs je svetovna prvakinja! (Tomo Sotenšek)	340		
Tokrat smo imeli srečo (Blaž Dominik)	155		
Tradicionalno druženje članov Koroške ribiške družine (Tadej Paradiž)	354		
Trbojsko jezero (Milan Štraus)	128		
Tri, sedem in nič (Lenart Levičar Bahtijari)	106		
Tudi morski ribolov je lep (Martin Miklavec)	146		
Tudi tokrat slavili Madžari in Celjani (Drago Ornik)	309		
Tuji muharji se vračajo (Borut Jerše)	288		
U			
Ukrepi za omilitev posledic podnebnihih sprememb na slovenskih celinskih vodah (Milan Štraus)	286		
Unesco je območje Mure, Drave in Donave razglasil za prvo petdržavno biosferno območje na svetu (Borut Jerše)	322		
Uspehi in sive pege v razvoju slovenskega sladkovodnega ribištva (Milan Štraus)	46		
Uvodnik ob 140-letnici (dr. Miroslav Žaberl)	2		
V			
V Bohinju prvič v sloveniji dogodek EFFA (Helena Vukšinič)	388		
V iskanju kečige (1. del) (Jan Potočnik Erzín, Eva Horvat, Blaž Cokan in Polona Pengal)	177		
V iskanju kečige (2. del) (Jan Potočnik Erzín, Eva Horvat, Blaž Cokan in Polona Pengal)	217		
V Kanado po velike potočne zlatovčice (Rasmus Ovesen)	300		
V RD Barje vabijo na podkovanega krapa	157		
V RD Velenje so uspešno izpeljali jubilejno,			
30. Državno prvenstvo invalidov v lovu rib s plovcem (Jože Šmejc)	257		
V spomin – Alfonz Colnar	78		
V spomin – Andrej Šalika	195		
V spomin – Anton Slanc	315		
V spomin – Bogdan Gorišek	78		
V spomin – Dragan Dimitrijević	118		
V spomin – Edo Vilfan	34		
V spomin – Franc Princl	195		
V spomin – Franc Šuc	118		
V spomin – Ivan Skaza	78		
V spomin – Janez Krvinca	147		
V spomin – Janez Pintar	264		
V spomin – Janko Šegovc	34		
V spomin – Jonus Jašarevski	358		
V spomin – Josip Ajd	358		
V spomin – Jože Avsenek	147		
V spomin – Jožef Stropnik	118		
V spomin – Jurij Mikuletič	358		
V spomin – Maksimiljan Knez	195		
V spomin – Matej Rihtaršič	118		
V spomin – Miran Gracer	118		
V spomin – Rajko Kalan	34		
V spomin – Slavko Trivunović	34		
V spomin – Srečo Žibert	315		
V spomin – Stanko Gabrovec st.	78		
V spomin – Štefan Hari	118		
V vsakem naravnem okolju je potrebno ravnovesje (Uredništvo)	246		
Vabilo na prireditev ob 140-letnici organiziranega slovenskega sladkovodnega ribištva (dr. Miroslav Žaberl)	164		
Videokonferenca o evrazijski vidri (mag. Igor Miličič)	124		
Videokonferenca o prihodnosti hidroenergije v Evropi (mag. Igor Miličič)	42		
Vsi predsedniki slovenske ribiške organizacije (1. del) (dr. Marjan Toš)	165		
Vsi predsedniki slovenske ribiške organizacije (2. del) (dr. Marjan Toš)	204		
Vuzeniško jezero (Milan Štraus)	49		
Vzreja domorodnih ribjih vrst strateškega pomena za ribji živelj in dober ribolov (Borut Jerše)	331		
Z			
Začetek muharske sezone (Rok Hace)	143		
Zaključek lova rib z umetno muho (Drago Ornik)	265		
Za nami še ena odlična sezona ribolova posoških velikank (Rok Šparovec)	345		
Zavoljo ribičije je Bine lažji kar za 93 kg! (Jože Šmejc)	100		
Zaželi si nekaj lepega (Salvatore Perrone, prevod: Hany Bany)	224		
Zdravko Robek, strasten zbiralec ribičev in ribiške literature (Uredništvo)	373		
Zmagovalec letošnjega natečaja ponovno Marijo Kozina s Hrvaške (mag. Saša Erlih, član MVK RZS)	262		
Zmagovalec natečaja Krka skozi moje oči je Tomaž Mikec (Jure Ušeničnik)	31		
Z muho na ščuko (David Primožič)	265		
Z vsemi močmi si bomo še naprej prizadevali za ohranitev ugodnega stanja zgornjesavinjskega ribiškega okoliša (Borut Jerše)	269		
Ž			
Želim si, da bi bila RZS dober servis ribiškimi družinam (Uredništvo)	364		

Sveže decembriško jutro. Foto: B. Dominik